

چيروۆكه له

حهفته نامه يه كى ئه ليكترونىي تايهت به چيروۆكى كارگه بيهه؛ نهه.

۲۷۱۸ رپيه ندانى ۲۷

ژماره

۴۵

چيروۆك نووسانى ئەم ژماره يه:

كوردستان حاجبى

سكالاراد

چنوور ناسرى

منيره فهيزه

شهرمين سالخى

هيووا بهيرامى

فههاد ساله حى فھر

هيمن ئەمينى

ناسر فهتخى

جيگر بهختيار

بيژهن رهحمانى

موحسين سوپحانى

رهحمان جهنگ

ويئنه ي رووبه رگ:

Igor Stevanovic

به تامى چيروۆك:

لاپه ره ۴۷ ...

RAWZHISM

ئاماده كاران: ئەمير سيراچه دين، ناسر فهتخى

چیرۆکه له

هفته نامه یه کی ئه لیکترۆنی تایبته به چیرۆکی کارگه ییه؛ نهها.

- چیرۆکی کارگه یی
- به تامی چیرۆک

• ئاماده کاران:
ناسر فه تحی
ئه میر سیراجه دین

٢٧ ی رێبه ندانی ٢٧٨

ئاماده کردن و بلاوکردنه وهی؛ لاپه ره ی هونه ری و ئه ده بی پاوێژیسیم

"ئاباژۆر"

حهولی ده دا دله خورپه که ی له پشت ده مامکی جەفەنگ دا، بشاریتەوه. هه موو شهوی که ده چوو ه سەر جیگا، ماریک له ده لینگ ی پاتۆله که یه وه ده چوو ه ژووری. پێش خه وتن سه تلی زبله که ی بو خۆی برده ئەوبه ری شه قام و له به تال کردن دا، دیتی قامکه توتته ی نه خو شه که ی به باشی ئەنجن ئەنجن نه کرد بوو. له ترسان زوو گه راوه و کليلة که ی له بن ئاباژۆره که شارده وه. له ماوه ی ئەو بیست و یه ک ساله ی جندۆکه چووبوه نیو جه لدییه وه، زیاتر له سه د ئەندامی نه خو شه کانی به داخوازی خو یان بریبوو ه. له کاتی ویزیت دا، ده روونی نه خو شه کانی ده دیت و ئەوانه ی به هه ریبه ک له ئەندامه کانی جه سته یان به نه یینی، تووشی گوناح ببوون؛ دانپیدانانی لیوه رده گرتن و ئەو جار، خو ی به که سایه تیکی ئاسمانی و پزیشکیکی هه ردی، پی پیناسه ده کردن. دوکتور چه تۆ ئەوه نده ی به سه ر نه خو شه کانی دا، زال بوو؛ له حاست ئەو ماره ی ده چوو ه نیو جیگاوبانه که ی، زه بوون و بی ده سه لات بوو. له ماوه ی ئەو بیست و یه ک ساله دا، زۆر جار ویستبووی خو ی بشاریته وه و جی خه وه که ی بگۆرێ؛ به لام ماره که له به ر ده رگا، قه فی ده خو ارده وه و پێش ده رگای لی ده گرت. ته نانه ت جار ییک که له گه ل چه له نگ ی ره فیقی له ده فته ره که ی ده چوو ه درێ و له دل خو ی دا به نیاز بوو؛ شهوی بو خه وه نه ییته وه و له خانه باغی چه له نگ دا بخه وی؛ هه مه ن ده ستوور ماره که به رده رگای لی گرتبوو و هه رچی کردی چه له نگ رازی بکا که بو له گه لی ناچی بو خانه باغ، نه ییتوانی [ئه خه چه له نگ ماره که ی نه ده دیت] و چه له نگ به دل ئیشاوی به جیی هیشت. ریک ئەو ره ژه ی ئەو له گه ل سکر تیره که ی ده سته ی تیکه لاهو کرد؛ ژنه که شی له که لاهه که ی قه لاکون دا، کاتییک له سه ره خو شی ده هاته وه؛ له گه ل شه ی تان تیخزا و له شه ی تان زگی پر بوو. به ره مه ی ئەم زگه دوای سی زده مانگ، چه له نگ ی لیکه وته وه و خیزانی چه تۆ له سه ر چه له نگ چوو. چه تۆ کاتییک به بیستۆکی پزیشکی گویی ده دایه ده نگ ی دل ی نه خو شه کان و ئیشتیای بو ئەندامی جه سته یان ده چوو و به لیدانی دل ی ئەوان، دل ی خو شی ده که وته دله خورپه وه؛ به جه فەنگ سه رقالی ده کردن و ورده ورده بو دانپیدانانی نه یینییه ک ئاماده ی ده کردن. نه چه له نگ ده یزانی چه تۆ زرباو کیتی و نه چه تۆ ده یزانی چه له نگ زرکوری. هه موو شه ویک پێش چوونه جیگاوه، کاتییک کليلة که ی له نیو ئاباژۆره که -وه ک ته نیا ئاگاداری نه یینی گه وره ی دوکتور- ده شارده وه؛ له گه ل خو فنا کترین پر سیاری ئەم ژبان به ره وروو ده بووه که: من خه ریکی چم؟!

بیزهن ره حمانی

500px

📷 Günter Havlena

"خارنی"

هیچ ته له و پیلانیك له گۆرئ نییه. دهچی
 ده رگا ده کاته وه و کچه که ده باته ژووری.
 کچه که تاساوه، هه رچی پیاوه که پرسیا ری
 لی ده کات وه لام ناداته وه. پیاوه که کچه که
 ده باته هه مام و سه ر و پرچی پیس و گیانی
 رهش و دوو که لای بی کچه که ده شوات. له
 دلئ خۆیدا ده لئ: "داخولا له چ
 ته قینه وه یه ک پرزگاری بووه و به سه ر
 لی شیاواییه وه، سه ری له مالی من وه ده ر
 ناوه!"

کچه که دوای هه فته یه ک بی دهنگی
 ده شکینئ. پیاوه که لی تیناگات. زمانی
 کچه نازانئ.

کچه که دوای سالیك زمانی پیاوه که
 به باشی فی ر ده بی. پیاوه که له ماوه ی ئه و
 ساله دا به ره به ره رازی ژیرزه مینه که ی به
 کچه که ده لئ. کچه که دوای سالیك ئه و
 نه هینییی پیاوه که بو ی باس کرد بوو،
 به چاوی خۆی ده بینئ.

پۆژیک پیاوه که باسی ئه وه بو کچه که
 ده کات که شه وان له ته نیایاندا ئه وه نده ی
 بالنجه که ی له باوهش گرتووه، بالنجه که ی
 دوو گیان بووه.

کچه که ده باته ژووری خه وه که ی. دهستی
 کچه ده گری و هه ردووک به ری دهستی
 ده خاته سه ر بالنجه که و پیی ده لئ: "هه ست
 راگه، مه ترسه!"

کچه که هه ست به شتیك ده کات. شتیك
 له نیو بالنجه که دا ده جوولئ. پیاوه که

منداله کان دوای سی زده سال، له
 ژیرزه مینه که یان هاتنه ده ری و بو
 یه که مجار چاویان به دنیای روون
 هه له ینا. کاتیك هاتنه ده ری و، زانیان
 هه موو ئه و چیرۆکانه ی "خارنی" بو ی
 گێرا بوونه وه، راستن، سه ریان له هیزی
 گێرانه وه ی پر ورده کاریی خارنی
 سوو ما بوو.

لا، لا، لا، حه ن حه ن حه ن، جا جا، لا، لا،
 دی دی دی، ته ته ته، هه ی هه ی هه ی، لا
 لا لا، حه ن حه ن حه ن، شه شه شه کو کو
 کو، دد دد دد، لا حه ن ته لا حه ن ته لا حه ن
 لا...

دهنگی ده رگا دی. پیاوه که له خه و
 راده چهنئ و به دلله کوته وه چا و له سه عات
 ده کات. سه عات سیی به ری به یانییه.
 ده ست ده داته که لاشینکو فیه که ی و به
 ترسه وه ده چیتته هه وشه و ده لئ: "کییه؟"

کهس وه لام ناداته وه. دی بگه ریته وه
 ژووری، دیسان دهنگی له ده رگادان دی.
 ده چیتته سه ر بو شکه یه ک و له سه ر لیواری
 هه وشه که وه به دزییه وه سه یری به ر ده رگا
 ده کات. کچیکی ته مه ن هه شت-نو سالان
 ده بینئ له به ر ده رگا را وه ستا وه. کچه که
 جاریکی دیکه به به ری دهستی له ده رگا
 ده داته وه. پیاوه که، چاویک به مسه ر و
 ئه و سه ری کو لان دا ده گێرئ. دلنیا ده بی

دهلێ ئهوه منداله له نێو زگی بالنجه که دا دهست و پێ راده وه شینی.

حوکوومهت بریاری دابوو، ئهوه ژنانهی دهیان ههوی منداله کانیاں له بار بهرن، بیان بهن له جیه ک له زیندانیان بکهن و لیان گهرین تا منداله کانیاں ده بی، ئینجا به ره لایان ده کهن!

ئهوه ماله و ئهوه ژیرزه مینه زیندان ئاسایه ساز ده کهن و ئهوه پیاوه ده کهن به نیگابان و چاوه دیری سه ره کیی ئهوه پرۆژه نه هی نییهی حکوومهت.

له دوا ی رووخانی حکوومهت و وه به ربۆمب کهوتنی پلان دارپژه رانی ئهوه پرۆژه یه و سووتانی ئارشیوی دۆسییه نه هی نییه کانی حکوومهت، پیاوه که نه یێرێ نه هی نییه که بدرکینی. هه ره بۆیه خۆی ئه رکی چاوه دیری و به خێو کردنی منداله کان وه ئه ستۆ ده گری.

دوا ی ئه وهی کچه که دهست له بانجه که ده دات. پیاوه که رووتی ده کاته وه و ته جاو زی پێ ده کات. له کاتی ته جاوزه که یدا، کچه که له بهر گوشاری ئازار، به چنگ ته قه له کانی بالنجه که له به ریه ک هه لده وه شینی ته وه و منداله که له بالنجه که له دایک ده بی و ده چێ به پیاوه که وه ده دات.

پیاوه که ده مرێ و کچه که سه ره په ره ستیی منداله کان وه ئه ستۆ ده گری. به لام ئه ویش ناید رکینی. کۆنه دۆستی کی پیاوه که،

لاشه ی پیاوه که له ماله که ی ده با ته ده ری و ده چێ ده ی نیژی و به حیز به که یان ده لێ: "فلانی مار پێ وه یدا وه و مردوو وه و کچه که ی سه ره په ره شتی ده کرد له وه ماله دا بی که س ماوه، چی لێ بکه ین؟"

دوا ی ئه وهی حیزب رێگه ده دات کچه که له وی له شفرۆشی یاسایی بکات. هه م سه ربازه کانی حیزب ده حه سین نه وه و، هه م کچه که ده توانی بژیوی منداله کانی ژیرزه مییه که دا بین بکات.

ئهوه کچه کاتی خۆی حیزب وه ک دیاری نارد بووی بۆ ئهوه پیاوه و، قهت پێیان نه گوتبوو ئهوه کچه یان به دزییه وه له بری خزمه ته کانی به حیزب، بۆ ناردوو ه.

کچه که بۆ ئه وهی هه ست به ته نیایی نه کات، ماره که ده گرێ ته وه و ده یخاته وه نیو بالنجه که و شه وانه له با وه شی ده گری تا خه وی لێ ده که ویت. دیاره به جو ریک نان و ئا ویشی ده داتی که نه مرێ.

کچه که منداله کانی ژیرزه مینه که به سالی ک فی ری زمانی دایکی خۆی ده کات و هه موو شه وی، چیرۆکی دنیای روونیا ن بۆ ده گێر پته وه. منداله کان ئه و کاتی پیاوه چاوه دی ره که یان مار پێ وهی ده دات و ده مرێ، هه ره گه وره که یان حه وت سالی ده بی و هه ره بچوو که که یان چوار سالی ده بی.

منداله کان زۆر زوو فی ری زمانی کچه که ده بن. کچه که دنیای روونیا ن بۆ وه سف

ئه ورپۆژهی منداله کان له ژیرزه مینه که دینه ده ری، حارنی ماره که پیوهی دابوو و ته نیا توانیبوو به زوری خوی بگه یه نیتته ژیرزه مینه که و ده رگا که یان بو بکاته وه.

ئه ورپۆژهی منداله کان له و ژیرزه مین و ماله هاتنه ده ری، چهن سالیک بوو حیزب نه مابوو و خه لک خه ریکی ئاوه دان کردنه وه و بنیاتنانه وهی ولاته شه ر لیدراوه که یان بوون.

منداله کان به شاردا بلاو بوونه وه و، حارنی بوو به خوراکی ئه و بیچوه مارانه ی که چاویان وه ک چاوی حارنی هه نگوینی بوو.

ناسر فه تحی

ده کات. منداله کان پیشتەر هه یچ شتیکی وایان له پیاوه که نه بیستبوو. ته نیا کومه لیک وشه له زمانی پیاوه که فیر بیوون؛ له گه ل زمانی که بوخویان دروستیان کردبوو. منداله کان سیزده کهس بوون. به زمانی خویان ناوی کهچه یان نابوو حارنی، حارنی به زمانی منداله کان واتای پرووناکیی ده دا. کاتیک کاره با ده رپوشت و ده هاته وه ده یانگوت: "حارنی ته ته ته." یانی کاره با هاته وه.

حارنی شه ش سال منداله کان له ژیرزه مینه که دا ده هیلیته وه و هه مووشه وهی چیرۆکی سه یر و سه مه ره ی دنیای پروونیان بو ده گیرپه ته وه. به لام هه یچ وینه و شتیکی دنیای راسته قینه یان بی نیشان نادات. ته نیا به زمان و به جووله ی جهسته ی بویان وینا ده کات.

📷 Jean-Christophe Zounia

"سه مفونیا"

حیسابی رۆژه کانم له دهستی ده رچووه، به لام جوان له بیرمه ئه و کاتهی ئه و ههسته دایگرتم و خه و خۆراکی لی هه لگرتم و ناچاری کردم دهسته مه مال و کوچم؛ ئه ویش چ مال و کوچیک، هه مووی هه ر دوو چه مه دان بوو: یه کی قورس و یه کی سووک. هه موو که لین و کاژیری ئه م شاره م کرد تا کوو له قه ره بالغ ترین شوینی شار ژووری کم له نهومی سییه می بینایه ک گرت. ته نیا ژووری ک بوو و ئاوده ستیک و له ئاودهسته که دهتهوانی هه مامیش بکه ی. هه ر رۆژی یه که م که دیتمه وه پێشاو پێش کرپی سی مانگام دا. نازانم بوچی ههستم ده کرد ئه و په ری ئه وهنده م به سه و زیاتری ناگری. رۆژی دووه م وه ستایه کی به دهسته و بردم گرت. هه رچی کون و که لین بوو پیم گرت و ته نانه ت که لینیکیشم نه هیشه ته وه تاله تیشکیک بتوانی پیی دا خو به ژووری دا بکات. دیواره کانی ژووره که شم به تو ییه ک ئه بری ئه ستور داپۆشی که دهنگیکی هه ره زمیش ئارامی گو یچکه کانم نه تارینی.

جیگیر بووم. چه مه دانه سووکه که م کرده وه خرته و پرته ی ناوه که ی که دوو سی کوت جل و به رگ و چه ند ده فته ر و قه له میک و هه ندیک خواره مه نی بوون، ده رمه ینان. چه مه دانه قوورسه که شم له سووچی لای راستی ژووره که و ژیر ئه و جییه ی په نجه ره داپۆشراوه که ی لیبوو، دانا. رۆژی بیسته م دوا ی زور ئه ملا و ئه ولا کردن له سه ر قه ره و یله که م هه ستام. چووم بو لای ئاوده ست و شیره ی ئاوه که م کرده وه، شه پۆلیک به پرتا و هه لیگرتم. ئه وهنده ی بردم و له نیو ئاوه که سه رو ژووری کردم تا کوو گه یاندمی نی رینه ی چۆمه که. نیو سییه کانم پر ببوون له ئا. هه رچی قه وه م ده دا خو م لاقم جووله یان نه ده کرد و دهسته کانیشم به ته نیا هیزیان نه بوو بمجوولینن. ده بوو تۆله یان لی بکه مه وه. شیره ی ئاوه که م گرته وه و له ئاوده ست هاتمه ده ر. راسته ری چووم بو لای چه مه دانه قوورسه که. کردم وه و له که ل و په له که میم روانی. ترووسکه ی تیغی چه په چاغیک سرنجی راکیشام. بوخوی بوو. دهستم دایه. هه لمگرت و چوومه په نا قه ره و یله که دانیشتم. چاوم له په نجه کانی لاقی چه پم کرد. زور تووره بووم. یارمه تی یان نه دابووم و ئیستاش نه یان ده دواندم. هه ر ئه و نه دواندن و قسه نه کردنی زیاتری تووره ده کردم. چه په چاغه که م به رز کرده وه. دیسان قسه ی نه ده کرد. ئه وه چه ند رۆژه به رامبه ری داده نیشم، مه قی له خوی بریوه و قسه م له گه ل ناکات. که ده ست ده به م بو تاله کانی قیژه یه کی ناخوشیان لیوه دی خه ریکه میشکی سه رم بچی. دهستم زیاتر به رز ده که مه وه. به ته واوی هیز و قه وه تم ویۆلۆنه که به چه رزی دا ده دم. خوین فیچقه ی ده کات و سی قامکی لاقم ده په ری. سووکنایی به دلما دیت. نه یان دواندم، ته واو. ئه گه ر بریک پارابانه وه ره نگه کارم پێیان نه دابا.

رێک مانگیك پیش ئهوهی فکری گرتنی ئه و ژوورهم بێته ده می شکی، چوومه سهردانی دوکتۆر. هه لبهت ئه م چوونه دوکتۆره پیشنیاری هاوپی به که م بوو. دوکتۆر کابرایه کی زۆر ته وا و نه بوو. ههر ده تری و ده یگوت شازده ی مانگییه. دوا ی زیاتر له سه عاتی ک هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و جگه ره یه کی هه لکرد. پاکه تی جگه ره که ی خسته ناو ستهر که که ی و کیرده که چووه ناو دل ی هاوپی به که م و دوو قامکه که ی دیکه ی لاقی چه په شم لیبونه وه. دیسان خوین پڕا و برپیکی که وته سهر چلک و کیمه که ی برینه که ی پیشوو. ئاخر تو خودا چوونه دوکتۆریش پیشنیاره.

دهستم ئیستاش بره هینزیکی هه یه. قه له مه که م جوان تاشیوه. چه ند لاپه ره یه ک له پیشمن و پچرپچر رهش کراونه ته وه. بر به ند و چه په چاغه که م له بهر ده ستمه. بو تیژی نه که مه؟ چه په چاغه که به ده ستمه وه ده گرم و بر به نده که م پی دا دینم. جا کوا وهختی ئه م به زمه یه. له ناوه راستی ئۆرکیسترای ئازادی ئه رشه ی ویۆلۆنه که ت به سهر سیمه کانی دا بی نی، دهنگی وه ک نینۆک به سهر ئاسن دا کیشان بی. ده سهرم دا ده هۆل کوتانه. سهرم خه ریکه بته قی. بر به نده که تو ییه کی له چه په چاغه که کردووه ته وه ته واویک ناسکی کردووه. ئه رشه ده که له دهستم بهرده بیته وه و تیغی چه په چاغه که ده په ری. چاوم ده که ویتته نووکی تیژی قه له مه که م. ترووسکه ی دی. په نگه ئه گه ده چاوی را که ی ههر خیرا تا بنه بانان بر وا.

هیاو بهیرامی

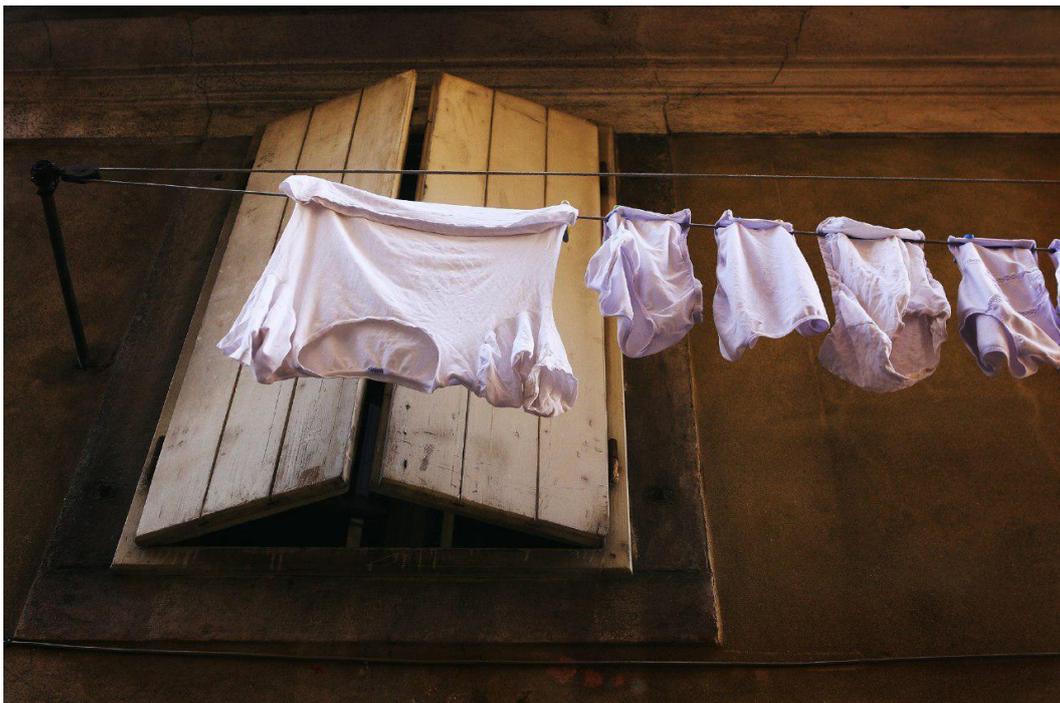
John Sotiriou

تاریکی

له رپه‌وه‌یکی ته‌نگ و تاریکدا ده‌سووراپه‌وه. له میژ بوو ئاسمانی نه‌دیتبوو و چاوی به‌تیشکی خۆر نه‌که‌وتبوو. سه‌رمای سه‌رماوه‌زی ده‌ناسی به‌لام کاتی گویی له باران ده‌بوو، په‌رده ره‌شه‌کانی ژووره‌که‌ی داده‌دایه‌وه و چی که‌لین و درزی ژووره‌که‌ی بوو ده‌یگرت و خۆی ده‌خزانده ژیر په‌تووه‌که‌ی و به‌هه‌ردوو په‌نجه‌ی گویییه‌کانی ده‌ئاخی. جار وابوو چه‌ندین کاتژمی‌ر سه‌ری له ژیر په‌تووه‌که‌ی و ده‌ستی له گویییه‌کانی ده‌رنه‌ده‌هینا. به‌تاریکی راهاتبوو و چاوی به‌سه‌ر هه‌موو پرووناکیه‌کاندا داخستبوو. جگه له‌وه ترس و دل‌ه‌راوکی سه‌رتاپیی داگرتبوو و جه‌سته‌ی له په‌لوپۆ خستبوو. هه‌ژماری ئەم سه‌راوسه‌ری رپه‌وه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌رچووبوو، هه‌موو جارێ ئەمسه‌راوسه‌ره‌کانی ئەژمارد تا ماندوو ده‌بوو و بی هیز و بی گیان ده‌گه‌راپه‌وه ژووره‌که‌ی و خۆی فری‌دایه سه‌ر ته‌خته‌که‌ی و پیلووه‌کانی لیک ده‌نا. دونیای ببوو به‌ چواردیوارییه‌ک و ده‌ور تا ده‌وری ته‌نیبوو. له هه‌موو شتی‌ک ده‌ترسا، له مرۆقه‌کان، له ده‌نگه‌کان... جارێک چی ئاوینه و شیشه‌ی ماله‌که‌ی بوو به‌ ره‌نگی ره‌ش ره‌نگ کردبوو. گوتبووی له روخسار و نیگای خۆیشم ده‌ترسم. ته‌واوی ده‌نگه‌کانی لا‌بردبوو، ته‌نانه‌ت زه‌نگی ده‌رگا‌که و مۆبایله‌که‌یشی بریوو. به‌ بیستنی هه‌ر ده‌نگێک داده‌چله‌کا. ژووره‌که‌ی ته‌واو تاریک کردبوو، نه‌تده‌زانی شه‌وه یان رۆژه. کاتژمی‌ری سه‌ردیواره‌که‌یش له‌میژ بوو له‌کار که‌وتبوو و له سه‌ر دووی نیووه‌شه‌وا ویستابوو. ورده ورده ده‌ستی له گویییه‌کانی ده‌رهینا، بارانه‌که گه‌رسابوووه، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی هه‌لستایه‌وه، له پر ده‌نگێک هاته گویی. باشت‌ر که گویی هه‌ل‌خست ده‌نگی نالینیک ده‌هاته گویی. ده‌نگه‌که له نزیک ده‌رگای ژووره‌که‌یه‌وه ده‌هات. ره‌نگی وه‌ک قاقه‌زه‌کانی به‌رده‌ستی سپی هه‌لگه‌را‌بوو. پنی وابوو که‌سێک له پشت ده‌رگا‌که‌یه و ئیستا ده‌رگا‌که ده‌کاته‌وه. ئەو هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌یش ترسنۆک بوو و جریوه‌ی چۆله‌که‌کانیش ده‌یت‌رساند، چ بگات به‌و ناله‌یه که دیار نه‌بوو کتوو‌پر له کوپوه سه‌ری ده‌رهینابوو. چه‌ند ئەوه‌نده‌یتر ترسی لینیشتبوو. چه‌ند خوله‌کی‌ک هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ چه‌په‌ساو، چاوی به‌ ده‌رگای ژووره‌که‌یه‌وه ویشک ببوو، به‌لام هیچ که‌س ده‌رگا‌که‌ی نه‌کرده‌وه. نالینه‌که تابه‌ی زیاتر ده‌بوو، به‌خۆی گوت: ئیستا که ئەو ئازاری هه‌یه و ده‌نالینێ نابی هیزی ئەوه‌ی بیی و بتوانی ئازارم بدات، بۆیه تۆزیک ترسی نیشته‌وه و خۆی جه‌م و جۆر کرد، قژی له پشت سه‌ریه‌وه کۆکرده‌وه و سه‌یریکی ده‌ور و پشتی کرد. ئینجانه‌یه‌کی ئاسنین له پال ته‌ختی خه‌وه‌که‌ی دانرابوو، خیرا گوله‌کانی ده‌رهینا و گول‌دانه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌ره‌و ده‌رگا‌که رۆیشت. قاچه‌کانی شل بیوون، ده‌له‌رزین. دلی خه‌ریک بوو له سینه‌ی ده‌هاته‌وه. به‌ده‌ستی له‌رزۆک ده‌ستی برد بۆ ده‌سگیره‌ی

دهرگاکه و دهرگاکه ی کردهوه. بهلام هیچ کهس له پشت دهگاکهوه نهبوو. عارهقی سهه پوو مهتی سپی و تهوای کهلین و قوژبنهکانی ماله که گهرا، کهسی لینهبوو؛ گهرایهوه ژووهره که ی و سووچیک له پهرده که ی لادا، پپی وابوو شهوه بهلام پووناکییه که له پهر پووخساری کهوت، خیرا پهرده که دادایهوه و خوی بهژیر پهتوو که دا کرد. کاتژمیر ههروا له سهه دووی نیوه شهو دا بوو. خهریک بوو خهوه دهیبردهوه که دووباره دهنگه که هاتهوه گوپی، ئەمجار گوچکه ی به دیواره کهوه نووساند، دهنگه که زور نزیک بوو. دهستی وهکوو سههۆلی لیهاتبوو، لهو کاته دا دهستی چیاوتر له دهستی خوی دهستی گرت. خیرا خوی لی جیا کردهوه، له سهه عهززه که کهوت، ههلسایهوه؛ دهیویست له ژووهره که ههرا بکاته دهرهوه که ژنه که داوینی کراسه که ی گرت، ترسه ترس ئاوری لیده ایهوه ژنیکی گهنج بوو که سههرتاپپی جهسته ی سووتابوو، نهیده ویرا سهیری بکات. لیهوکانی بهزه حمهت دهجوولاندهوه و داوای یارمهتی ده کرد. دهسته سووتاهوکانی خسته سهه سکی و له ناله کهوت. بهیبری هاتهوه ئەو ژنه دوایین جار خوی سووتاندبووی. داوای ئەوهی که سووتاندبووی فرییشی داوو. ئەو پوژزه تازه دهستی کردبوو به نووسینی چیرۆکیکی تازه، کاتی که سایهتی سهه ره کی چیرۆکه که بهو جیگایه دهگات که خوی بسووتینی چیتر تاقت ناهینی و هه موو دهفته ره که ی ورد و خاش دهکات. خیرا دهفته ره که ی کردهوه و دهستی به نووسین کرد...

شهرمین سالچی

📷 Anastasiya Kononenko

"بیرهوهری، له دهركه ی هه موو
له بیرچوونه وه یه ک ده دات"

باوکی به پڕزم

سلاویک له قولایی دلمه وه، ئاویتته له گه ل
بونی بۆن خۆشترین گولانی به هاریت
پیشککش ده کم. هیوادارم له ئه وه پری
خۆشی و کامه رانی دا، بژی. ئه گه ر
داخوازی ئه وه ت هه یه له حالی من و
بنه ماله کم، ئاگادار بی؛ جیی خۆیه تی که
پیت راگه یینم ئیمه هه موو ساغ و سلامت
و به که یفین. جگه دووری ئیوه ی به پڕزم
هیچ کیشه و که ندو کۆسپیکمان له ژیان
دا، نییه.

بیووره که له رپگای نامه وه پیه نندیت
له گه ل ده گرم؛ چونکه ولاتی ئیمه گه مارپۆ
دراوه و هیللی ئینتیرنیتمان نییه.
هه رچه ند کاتییک هه شمانه؛ خیراییه که ی
هینده که مه که هه ر به کاری خۆیان دیت.
رۆژانی کچم ئیستا که پۆلی نۆه مه و
ده رسه کانیشی زۆر باشه. بیلیم؛ له بیرم
چوو؛ ئه ویش ئه وه ی که دوو سال دوا ی
ئه وه ی تۆ به جیت هیشتین؛ خودا کورپکی
خوین شیرینی چاوشینی داینی. ناومان
ناوه ئالان. ئیستا که پۆلی یه که مه. دادم و
وان ده لپن زۆر له بابم ده چی. دوا ی تۆ
هینده ی پی نه چوو؛ دادیشم به جیی
هیشتین. جا نازانم له وئ یه کتر ده بینن؛
یان نا؟!

زۆر جار شه وانه به یادی ئه وده م
منداله کان، له ده وری خۆم خپ ده که مه وه و
باسی رابردوویان بۆ ده کم. ئه ری بابه
گیان وه بیرت دی؛ هه موومان له ده وری
خۆت کۆ ده کرده وه و له کتیبی پۆلی
پینجه می سه ره تایی دا، وانه ی
قه له ره شه یه ک به نیوی میگا پوود ت بۆ
ده خویندینه وه؟! یان شه وانی زستان دوا ی
گوئی دان به رادۆی بی بی سی، له به ر ئه وه ی
وه ره ز نه بین؛ کایه ی "فه له ی بیده نگ ت"
له گه ل ده کردین؟ ئه ری بابه! بی بی سی
ئه وزه مانیش، وه ک ئیستا که خه ریکی درۆ
و ده له سه بوو!

منداله کانم هیشتا وردن و کیشه و
چه له مه یه کی زۆریان نییه. ئه وه خۆم
قورمیش ده کم؛ تا کوو کاتی لاویان بتوانم
ده ره قه تی پیداویستی و ئه رکه کانیا ن بيم.
ئاخ بابه گیان باش له بیرمه؛ ئه وده م
چه نده ت خه می دامه زرانی ئیمه، ده خواردا!
رسته ی "زانست باشته یان سه روته"،
ئه گه ر بۆ منالانی دیکه، ته نیا بابه تی
ئینشایه کی سه ر کلاس بوو؛ بۆ ئیمه
به مانای مه رگ و ژیان بوو. باش له بیرمه
که چۆن ژیا نی خۆت له پینا و منداله کانت
دا، دانا؛ تا ئیمه پیگه یینی. ئیستا که
چاو له رابردوو ده کم؛ دوو تاییه تمه ندی
تۆم، یه کجار له لا به نرخه. یه که م ئه وه ی که
هیچ کات له رووی سه روته و سامانه وه
بایه خت نه ده دا به مرۆف. دووه م ئه وه ی
که ئه وه نده ی وه بیرم بی؛ قه ت ئه هلی

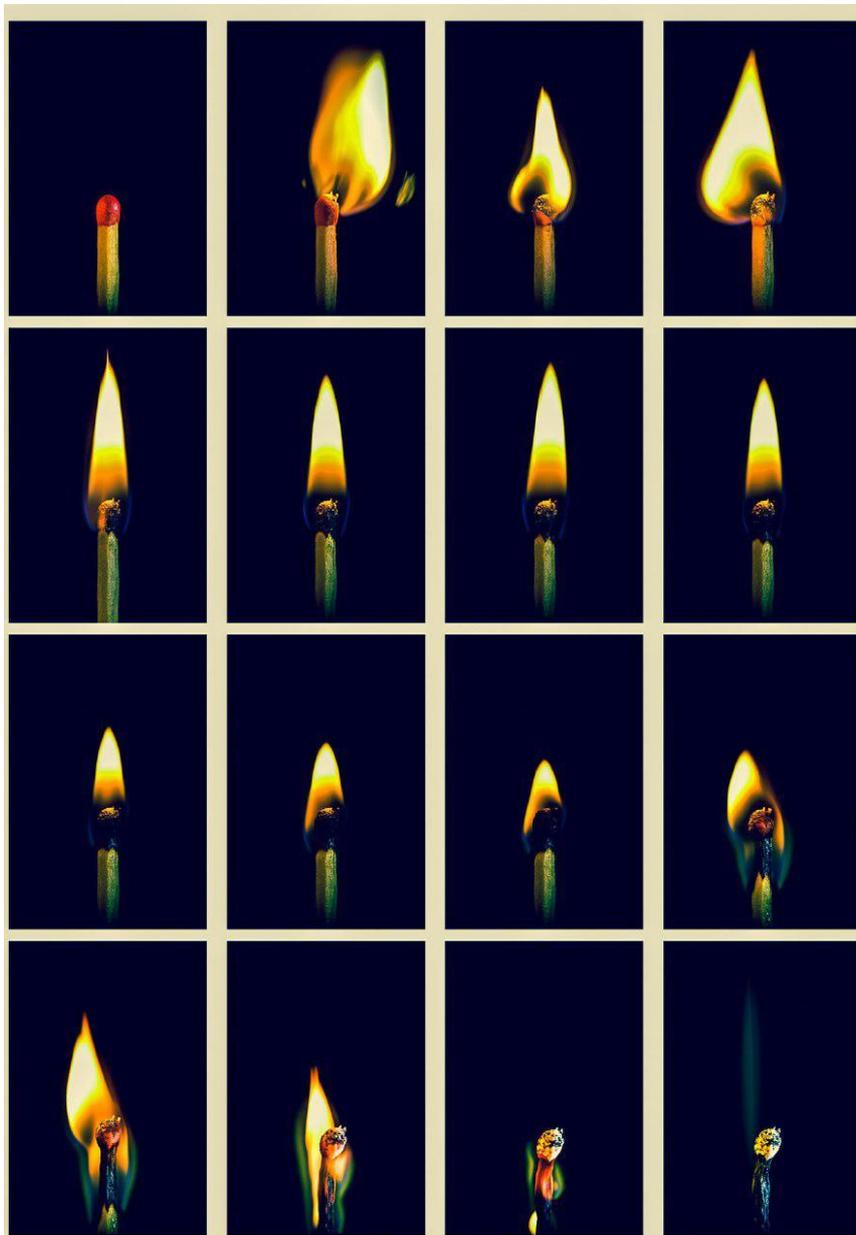
دایکم و خیزانم و منداله کان سلاوت
دهگه یینن. هیوادارم له و دنیا به دیداری
یه ک شاد بینه وه.

کۆری وه فاداری تو: بیژن

بیژن رهحمانی

خۆهه لکیشان و تاریف کردنی خۆت
نه بووی.

دهزانم تو بو ت نییه که بگه پیه وه و
بوخۆشم، نازانم که ی ئیزنی ته وه م پی
ده درئ؛ بیم بو لات! به لام دلنیا به له وه ی
که تا گه یشتن به تو، هه رگیزا وه ه رگیز له
یادت ناکه م. با له وه زیاتر وه ختت نه گرم.

📷 Gareth Burge

"نامه‌ی ژوماره شه‌ش ٦"

ئێستا که من خه‌ریکی نووسینی ئەم دێرانه‌م کاتژمێر له‌ دوازدە‌ی شه‌و لایداوه و له‌وانه‌یه‌ تۆله‌ ناو جیگای خه‌وه‌که‌تدا ئەم لاو ئەو لا بکه‌ی یان شایه‌دیش <کویری سارا‌ما‌گۆ> ت له‌سه‌ر کۆشت داناوه و چه‌ند لاپه‌ره‌ی لێده‌خوینییه‌وه. ببوره‌ سلاو، وه‌ک ده‌ستپێکی هه‌موو نامه‌کانی پێشوو..

په‌رده‌ی دیوه‌که‌ی من لادراوه و دارتێله‌که‌ی سه‌رشه‌قام من و ئەم چه‌پکه‌ نیرگزه‌ی ناو په‌رداخه‌ ئاوه‌که‌ی سه‌رمیژه‌که‌می له‌ رووناکی خۆی کردۆته‌ شه‌ریک، له‌ راستیدا من به‌ نیاز نه‌بووم بێم نامه‌ت بۆ بنووسم، ته‌نیا هاتم ئاوی گوڵه‌ نیرگزه‌کان بگۆرم له‌ لای ئێمه‌ به‌ هۆی که‌ش و هه‌وای کوێستانی گوڵی نیرگزی لێ نارووی، من هه‌ر کات به‌ سوودفه‌ به‌ به‌رده‌م گوڵفرۆشیه‌ کدا ده‌رۆم و گوڵی نیرگز ده‌بینم چه‌پکیک ده‌کرم و تا چه‌ند رۆژ له‌سه‌ر میژه‌که‌م ده‌یانکه‌مه‌ به‌هانه‌ بۆ نووسین.

ئه‌وه‌ی که‌ ئێستا بزیه‌کی نه‌رم که‌وتۆته‌ سه‌ر لێوت و به‌ باسی گوڵه‌ نیرگزه‌کان ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ رابردوو بۆ من نااسایی نیه‌، ته‌نانه‌ت من ئێستا له‌ناو په‌لکه‌ نیرگزه‌کانرا ده‌توانم تا قوولایی چاوه‌کانت بێم.

ده‌زانی "نازلی" ئیواره‌ که‌ له‌ ویستگه‌ی میترۆی <ده‌روازه‌ ده‌وله‌ت> دابه‌زین و دوو چه‌پکه‌ گوڵی نیرگزمان کڕین و بریارماندا تا کۆتایی هه‌فته‌ هه‌رکامان به‌ جیا رایانگه‌رین و رۆژی هه‌ینی گوڵی هه‌رکامان جوانتر مابونه‌وه‌ ده‌بێ ئه‌وه‌یتر بۆ خواردنی نیوه‌رۆ له‌ رێستوو‌رانی <ته‌ک خال> پوولی خواردنه‌که‌ بدات، تۆ براوه‌ بووی و گوڵه‌ نیرگزه‌کانیشت ..

رپووداوه‌گه‌ لێک له‌و چه‌ند رۆژه‌ی دوا‌ی مه‌رجی گوڵه‌ نیرگزه‌کان رپویدا که‌ تۆ هه‌یچکات نه‌تزانی و منیش هه‌یچ کات له‌لام نه‌درکاندی..

ئێستا له‌ بێده‌نگی ژووره‌که‌مدا ته‌نیا چرکه‌ی کاتژمێری سه‌ردیواره‌که‌ دیت و هه‌یچتر، له‌ ناو ئەو رووناکیه‌ی له‌ شووشه‌که‌وه‌ دیته‌ ژوور دووکه‌لی چه‌ند جگه‌ره‌ی به‌دوا‌ی یه‌کترا ناو ژووره‌که‌ی ئاپۆره‌ داوه‌، که‌ له‌یه‌کتر جیا بووینه‌وه‌ من به‌ر له‌وه‌ی برۆمه‌وه‌ بۆ ما‌ل وه‌ک عاده‌تی هه‌میشه‌ییم لامدایه‌ شه‌قامی <مه‌نووجی‌هه‌ری> و بۆنی ئێسپێرسوویه‌کی خۆش رایکی‌شامه‌ ناو ئەو کافه‌ی که‌ ته‌نیا یه‌ک جار له‌گه‌ڵ تۆ چووم له‌ راستیدا ئەو کافه‌ وه‌ک ژووره‌که‌ی خۆم وایه‌ له‌گه‌ڵ چوونه‌ ژووره‌وه‌م <ژانیت> به‌بێ ئه‌وه‌ی لێم بپرسیت وه‌ک هه‌میشه‌ قاوه‌یه‌کی ئێسپێرسووم بۆ دینیت و ئەو کاتانه‌ی که‌ مشتهریان که‌م بن بۆخۆشی له‌ رپووبه‌رووم

داده نیشی هه رچهند ئه و بۆخۆی هه ز به خواردنه وهی قاوه ناکات رپیک وهک تۆ، ئه م ئیواره چاوی له سه ر گو له نی رگزه کان هه ل نه ده بری له وهی که هه یچ که سه م به قهت تۆ خۆش ناوی دوو دل نیم به لام هه میشه هه ستیکی خۆشم به رامبه ر به <ژانیت> هه بووه ، ده زانم ئیستا نیوچاوانت تیکناوه و پۆلیک پرسیار وهک میرووله له ناو سه رتدا دین و ده چن دوا ی خویندنه وهی ئه م دیرانه ره نگه ئیتر روو له گو له نی رگزه کانیش وه ربگی پری ، ئه ری من ئه و رۆژه چه پکه نی رگزه که م بۆ <ژانیت> به جیهیشت .

"نازلی" ده زانم ئه م نامه یه ش وهک نامه کانی پیشوو هه رگیز به ده ستت ناگا و منیش چاوه رپوانی و لامی ناکه م ، به قه د کراوی له ناو گیرفانی کۆته که مدا ئه وهنده له گه ل خۆم ده یگی پرم تا دیره کانی کال ده بنه وه و دوور نیه دوا یی هه روا بی ناو نیشان نه یخه مه سندووقی پۆستی که وه، "نازلی" من رۆژی دووا یی به بی ئه وهی به تۆ بلیم له گه ل <ژانیت> چوومه خانه ی به سال لاچوان بۆ دیتنی پووری که چهند سالیکه ئالزایمیری گرتوو و دواتر چووینه مالی ژانیت و ئه و کارت پۆستاله کانی میرده که ی پی نیشاندام که بۆ سه ری سال له ئامریکا وه بۆی ناردبوون ، من دوا یی له سه ر کورسیه له هه ستانیه که ی په نا په نجه ره خه وم لیکه وت و <ژانیت> یش له ژووره که ی خۆی .

گرنگ نیه تۆ فیلت له من کردبی و کۆتایی هه فته چه پکیک نی رگزی تازه ت کپی بی و به پی که نینه وه : گو له کانی من سیس نه بوون ، من چهند جاری تریش گو لم بۆ <ژانیت> کرین ، هه ز ناکه م دوا یی خویندنه وهی نامه که م بیرت بچیت ئاوی ناو گو له کان بگۆری و بچیته ناو جیگا که ت، من هه زم له گو له نی رگزی دا یمه گه شاهویه <ژانیت> ته نیا وه همی کی تا کۆتایی هه فته بوو نه ک زیاتر .

دلنیا به دیسان نامه ت بۆ ده نووسم گرنگ نیه له سه ر په لکی گو له نی رگزه کان بی یان بیده مه ده ست با "نازلی" هوش ت له خۆت بی ، تا سلاویکی تر مالتاوا

☞ فه ره اد ساله حی فه ر

📷 Vjacheslav Shishlov

له سهربازه كان ناترسم، له سهگه
خویریه کانیان دهترسم!

له شاخ ناترسم، له خزینی باری کۆلم
دهترسم!

له ههڵدیران ناترسم، له ون بوونی جهستهه
دهترسم!

له نههاتنه وهه ناترسم، له شکاندنی
به ئینه کانم دهترسم!

له مردن ناترسم، له شینی تۆ دهترسم!

٢٠١٩/٢/٦

AM ٥:٥١

که میکی تر به پری ده کهوین، قهت هیندهی
ئه مرۆ دردۆنگ نه بوومه. ئه وه چه ندین
جاره ده مه وی باره کهم به عارزی دابدهم و
بلیم من نایه م. شهرم ده کهم، دهنه وام
ده کرد. دواي ده لاین: ئیستا وا بترسی، ئه ی
سبه ی پۆژی چۆن نانی مال و مندالی په یا
ده کا. بانگم ده کهن، ده بی برۆم، شه و که
گه پامه وه، بهر له وه ی بنووم نامه یه کی ترت
بۆ ده نووسم.

چینگر به ختیار

نه بیته. وهک ئه لقه ی ماره کردنه کهت به
دلته نه بیته. ئینته رنیتم هه بایه به
میسه نجهر وینه ی جله کانم ده گرت، تا
دانه یه ک هه لپیژی. منیش له گه ل خۆم
بۆت بیتمه وه. هه ندک وینه م لپی گرتوه
که هاتمه وه نیشانت ده ده م، تاکوو له
سه فهری داها توه له گه ل خۆم بیکریم.

٢٠١٩/٢/٦

AM ٩:١٨

سلوا نازیزه کهم

ئه مرۆ ده رنه چووین! به یانی زوو چه ند
کۆلبه ریك ویستبوویان به پنه وه، له سه ر
چه کداره کان ته قه یان لی کرد بوون. دووانیان
کوژراون و دانه یکیش بی سه ر و شوینه.
کاک حه سه ن گوتی: ئه مرۆ نابیته
ده ربچین، چه ندین ساله له و رییه دام
ده زانم مه ترسی داره، سبه ی زوو ده رده چین،
هه رچه ند ده زانم سبه یش مه ترسی دار
ده بیته. که میک ده ترسم؛ پیشترو نه بووم!
په نگه هۆیه که ی ئه وه بیته ئیستا تۆ له
ژیانم دایته.

ده زانی؟

من له به فر ناترسم، له کهوی به فری
ده ترسم!

📷 Hunter Scott

"هیوری شیواو"

سلاو و ریز شیلا خان!

تا ئیستا له نزیکهوه نه مدیتووی؛ بۆیه به داخهوه ناتوانم پێشهکیی نامه کهم به گێرانهوهی بیرهوهرییه هاوبه شه کانمان پرازیتمهوه. جا بۆیه، یه کسهه ده چمه سهه کاکلی نامه کورده نامووسییه کهم!

پووره "مارگارپت" له لای من زۆری تاریف کردووی. سه بارهت به پیکهوه بوونه کانتان و کاره سهیر و سه مه ره کانی مندالییت و، ئه و کاره سهیره ی که ئیستا دهیکه ی! راستییه که ی من باوه رپم به قسه کانی نه کردووه. ته نیا وهک سه گیتییه ک ئه م نامه یه م نووسیوه. ده مه هوی بزانم، چۆن که سییک که زمانی دایکیی من نازانی، ده توانی وه لایمی نامه کهم بداته وه؟

شیلا خان، راسته ئه م نامه یه م له سهه داوای "مارگارپت" که زۆرم خۆش دهوی، بۆ تۆ نووسیوه و مه رج وابوو پرسیاریکی وجوودیت لی بکه م؛ به لام له بری پرسیار چه ز ده که م هه ستیکی خۆمت پی بلیم و کۆتایی به م نامه له خۆپایه م بینم: "ئه م پۆژ و مانگ و سال و شته پیسانه ش بریک به خیرایی تیپه ر نابن پیاو زوو پیر بی و زوو بمری و له کۆل خۆی بیته وه؛ ئه م ته مه ن و زیانه هیچه ش هینده به خاوی تیپه ر ده بی پیاو بیزار ده بی، بیزار!"

له گه ل ریزم، واژۆ: "ن.ف" کوره کوردیکی په نابهر / بیلین!

کوره کوردی به ریز "ن.ف" کات باش!

نامه که تم به ده ست گه شت. سروشتییه باوه ر به قسه کانی مارگارپت نه که ی؛ هه ره ئه وه ی دلیت نه شکاندووه و ئه م نامه یه ت له سهه داوای ئه و بۆ من نووسیوه، دیاره چه نده ت خۆش دهوی. مارگارپت بۆی نووسیبووم که چه فته ی جاریک سهه ردانیان ده که ی! زۆر خۆش حالم! گوایه وانه ی [هیوری دهروونی به شیوه کاری] یان پی ده لئییه وه. ئه و وانه یه ی که تۆ به و پیره ژن و پیره پیاوانه ی وهک مارگارپتیان ده لئییه وه، پی ده چی له راستیدا بۆ هیوری دهروونی خۆت بی؛ دیاره به پیی قسه ی کۆتایی نامه که ت، که بیگومان ئه وه ش مافی خۆته! مادام پرسیارته نه کردووه، منیش چه زده که م له کۆتایی دا قسه یه کی شیواوی تیپرامنت بۆ بکه م: "ئاژه له کان له مرۆفه کان ژیرترن، ئه وان بۆ ئه وه ی ته نیاییه کانیا ن خه وشدار نه بی،

زمانیان درووست نه کرد! پیکه وه قسه کردن، پیکه وه دهردی دل کردن، سه پیکه وه نان و پیکه وه
ورته ورت کردنی مرۆقه کان، ته نیایی و هیوری مرۆقه کانی شیواندوو!"

ریژ و سلاو، واژۆ: "شیل" سه گیتی ره سه نی کوردی، له ئاسایشگای پیره سه گه به ره لا
کراوه کانی بیڕلین.

ناسر فه تخی

📷 Alyaksandr Stzhalkouski

"نامه ی دیل و منی ئەسیری"

مه‌عه‌لیم ده‌دا بۆ هه‌موو ناجسنی و
زولمه‌ی لێی ده‌کردین..

له‌و رۆژانه‌دا شه‌یدام دی، ئەو کچه‌ خوین
تاله‌ی خانم پپی ده‌کوت: کچی من، ئاغای
دوکتور چۆنه‌؟

من و تۆش هه‌ر داخ و هه‌سه‌ره‌ت بوو له‌ تاو
ئەو هه‌موو بیهه‌مییه‌ی خانم و جل و
به‌رگ و کیف و که‌وش و ماشینی بابی وا
له‌ سه‌رماو گه‌رما دا ده‌هاته‌ شوینی،
ده‌مانچیشته‌ و ده‌مانکوت خۆزگه‌ جاریک
ئیمه‌ش یه‌کی هاته‌بایه‌ و سواری ماشینی
کردبایه‌ین، من ئیستاش هه‌ر نه‌مزانی
بۆچی خانم ئەو کچه‌ رۆداره‌ نازدارانه‌ی،
بابیان یا دایکیان مه‌عه‌لیم و دوکتور و
ده‌وله‌مند بوون له‌ ئیمه‌ی خۆشته‌
ده‌ویست!! دایمه‌ قسه‌ و نومره‌ی باش و
پیکه‌نینی به‌دم ئەوانه‌وه‌ بوو، ده‌گه‌یشته‌
ئیمه‌ش ده‌تکوت سه‌گی بیه‌یایه‌، بۆ
که‌س ده‌یویرا فززه‌ بکا، خۆ ئیمه‌ له‌وان
زرینگتر و عاقلتر بوین! ئەوکات ده‌مکوت
: له‌وانه‌یه‌ له‌ به‌ر لیباسه‌کانیان بێ و پپی
جوان و خاوی بن ، خۆ دایکی منیش
هه‌موو هه‌وتوو یه‌ک لیباسه‌کانم بۆ ده‌شوا،
چ بکه‌م له‌ دادمه‌وه‌ پیم برابوون و که‌میک
کۆن دیار بوون ، ئای نه‌شمیله‌ که‌م چه‌نده
ئیش و ئازاری ئەو سالانه‌ له‌ دلم دا هه‌ر
ماوه‌و بیری ئەو رۆژگاره‌ خۆشانه‌ی
مندالیم لێ لیل ده‌کا، شه‌و نه‌بوو ده‌سته‌و
دو‌عا نه‌بم " خۆزگه‌ تا به‌یانی هه‌لده‌ستم،
ده‌چمه‌وه‌ قوتابخانه‌ خانمه‌که‌مان مرده‌ی "

له‌ ته‌نیایی خۆما ده‌نووسم، نازانم ده‌بی ئەو
هه‌موو جیگا خالیته‌ به‌ چی پر که‌مه‌وه‌!
ئەونده‌ ده‌زانم پپیوستیم پپته‌ و ده‌ستم
ناتگاتی، جگه‌ له‌ نووسینیش هه‌یج هه‌یزیک
شک نابم دلی نه‌سه‌ره‌وتووم ئارام کاته‌وه‌،
ماوه‌یه‌که‌ هه‌ر چی سه‌ول ده‌ده‌م ناتوانم
هه‌والیکت بزنام، چه‌ن رۆژ له‌مه‌و به‌ر
چوومه‌ دوکانی براهته‌ کتییکم
ده‌ویست، له‌ویشم پرسی، ئەویش لیت زۆر
به‌ئاگا نه‌بوو، هیوادارم زۆر زوو به‌
هه‌والیکت شاد بمه‌وه‌..

ده‌زانم ئەلان کورپژگه‌ که‌ت گه‌وره‌تر بووه‌و
ده‌چپته‌ قوتابخانه‌، دیسان دلم بۆ ماچیک
تلیساوه‌و ئەو ویسته‌م هه‌ر وه‌دی نه‌هات
تیر به‌ دلی خۆم له‌ باوه‌شم دا بیگوشم و
ماچی که‌م، سوورپی دنیات دیوه‌، خاوه‌ن
مندالی کردین! ئەو ئاواته‌ی ئەو کات
پیمان وابوو ته‌نیا له‌قالبی خه‌ون و
خه‌یالییک یا خود شوخیه‌کی سه‌رسه‌ری
جپی ده‌بیته‌وه‌... له‌بیرته‌ له‌ سه‌ر ته‌خته‌
ره‌شه‌که‌ی کلاس نیوی منداله‌کانمان
ده‌نووسی؟ من ده‌مکوت: سی کورم ده‌بی و
دوایه‌ش نیوه‌کانم به‌ ریز ده‌نووسی...

تۆ ده‌تکوت من پینج مندالم ده‌بی و له‌ولا
نیوی منداله‌کانی منه‌وه‌ ۱-۲-۳-۴-۵
ده‌تنووسین و دوایه‌ پپش هاتنی
خانمه‌که‌مان به‌ په‌له‌ و قاقا کیشان پاکمان
ده‌کردنه‌وه‌ و دوو قسه‌ و جنیومان به‌ خانم

ئەوان ھەر نەھاتبوون بەلاتەو ھیچ، بە
چاویکی سووک تیت ڕوانیبوون و
خێسەیان لێ کردبووی، باور دەکە ی ئاور
دەگرم. دوو ھەوتوو پێش ئیستا، چووم
بۆلای دادە، وەک ھەمیشە باوھشی
پیداکردم و بۆنی کردم و کوتی:
خۆشەویستەکە ی نەشمیل ھەرچی دەتبینم
و دەزانم ئەوی لەلام، باسی ڕۆژی
مردنەکە ی دایەمان کرد؛ چون ئەو گل و
خۆلە ی ئەو مەرزە بەقورە گیراوت بەسەر
داکردبوو، دەیکوت یەخە ی پاسدارپیک
راتلەکاندوو ھەوتوتە: تۆ دایک نیە؟
دەزانی دایک چیە؟ من دایکم مردووە، بۆ
ناھیلن بچم بۆ لای؟ ئاخ چەندە داخی
گرانە، ئیستاش دەینووسم چاوم ئاوی تی
دەتزی...

دە ی با بەس بێ قسە و بیرەوھری
ناخۆش، ماوھیک پێشوو لە ڕیگای
مەدرەسە کەمان تێپەر بووم، داشقەییک
گیوژی پێ بوو چووم کڕیم و کردمە
گیرفانم تا مالێ بە یادی ئەوکات خواردم،
ئای کە خۆش بوو، یادی پیروۆز...

لە بیرمە ڕۆژیک ئاوا گیوژمان بە دم
ڕیگاوە دەخوارد و قسەمان دەکرد، کوتت:
ئەگەر تۆ نەبایە ی لە میژ بوو چوبووم
بۆلای کاکم، ھەر ئەو وەختە من دلّم
داچلەکی و کوتم: تکایە قەتم بەجی
مەھیلە، من بێ تۆ تاک و تەنیا دەبم، تۆش
بەلینت دا قەت تامی ئەو نازارەم پێ
نەچیژی...

ئەو ڕۆژانە و سەدان شەو و ڕۆژی کە ی وا
تێپەرین و برینی زۆر لەوانە گەورەتر
کەوتە سەر دلّمان و ھەر مەجبوورین بژین
و بین و ڕۆژ بە ڕۆژ گیان سەختتر و
قایمتر بین، دەنا من ئەو دلّە چکۆلە
ناسکە ی ئەو سالانەم بایە، ئیستا چون
بێجگە لەو ھەموو ئازارە ی دنیا لەو
دۆزەخی دووریە ی تۆشدا دەژیام؟ بێ
ھاوپی و دلّسۆزیک تا دەرد و خەم و
نەھینی دلّی لە لا باس کەم، دەزانم تۆش
لەو غەریبستانە حالت لە من باشتر نیە،
ھەموو ئیواری جومعە ی خۆمان و شەنبەو
یەکشەمەییکی ئەوان ئەو قسە یەتم وەبیر
دیتەو دەتکوت: ئیواری ئەو ڕۆژانە
بەرینگم دەگرم و دەلیم: ئاکو چ بکەم
دیشان توند بوو، گەرووم گیرا، خەفە بووم،
دوا یە ھەر دووکتان بە دلّ سووتاوی و
جەرگ خویناوی دلّداری یە کتر دەدەنەو،
"ئیشە لا کوتایی بەو ڕۆژانەش دی"

دەبێ بژانی لیرە کە غەریبیک دەکەوێتە
نیومان، چی بۆ دەکەن و چەندە بە دەوری
دادیین و خۆمانەمان بیر دەچیتەو، دوا یە
بە ئیفتخارەو سەر ھەلدینین " کورد
میوان گر و بە خولک و خویە!" لە
شوینکارە کەم فارسیکی لییە، من خۆشم
دەوی ھەر وەک ئەوانی دی زۆر ئاسایی
ھەلس و کەوتی لە گەل دەکەم، بەلام چەند
ھاوکارن پێیان وایە ئاسمان کون بوو و
ئەوی لێ کەوتوتە خواری، ھەموو جاریک
ئەوانە دەبینم ئەو چرکەساتەم بیر دیتەو
تۆ لەوی لە لای ھاوکارە کانت گریابووی،

خوشکه دلسۆزه کهم هیوادارم لهوئ لهو فهزاو ههوا خوشه شیعره کانت رۆژ به رۆژ گهشه بکهن و رۆژیک بۆخۆم لیڤه کتیبه کهت بۆ چاپ و بلاو کهمهوه، تا دهتوانی له نووسینه کانت بهردهوام به ، لیڤه پیشانی چهن مامۆستای لیزانم داوه، هه موو ده لیڤن زۆر باش و سه رکه وتوو، نه چی له نووسین و خویندنه وه ته ریک بی، هه ر چهن دوایین جار له قسه کانت دا کوت: کتیبی "کوردی" لیڤه دهس ناکه وئ، به لام نابجی له حه وله کانت نائۆمید بی، ئەو دووریه زۆر هه لیکی باشه بۆ بیر کردنه وه و هه لسه نگاندنی مرۆقی ژیر،، لیڤه لهو کهش و ههوا سارد و ویشکه دا رۆژ نییه گیژه لووکه و باده وه جهسته مان نه ته زینتی وه ک دلمان، ئەو وه زانه ی هه وای دنیاش خوشه، بۆخۆمان له ناو جه غزیکی وه ها دلته زین گیرمان خواردوو، هه ر چی ده کهین و ده نووسین، شوین پی هه ر خه مه و له وه زیاتر رهنگدانه وه ی نییه، ده بی بلیم ئیڤه قاقرستانه، ئەوه ی دللی خوشه، شیت و سه رخۆش و ئەوانه ی نیو کۆشک و ته لارن! رۆژ نیه له تاو مردنی چهن کهس هه ر یه ک به هۆییکی دلته زین، شه و نیه له تاو کویره وه ری و ده ردی بی نانی و برسیه تی چهن هاوولاتی و هاو ره گه زی، سه عات نیه له تاو ده ردی بیئاگایی و ساویلکه یی خه لک، به خه می کۆنه وه سه ر نه نیینه وه، زۆر جار ده لیم سه رم هه لگرم له گه ل کتیبه کانت و ئەونده ی دیش بیچمه وه، بچمه دیهاتیکی دوور با ئاگام له زیندوو و مردوو نه بی، به لام چ بکه م گووشی خه ت ناداو تازه ئیمه ش بی ئەوه ناژین! هه هه ئەها خه ریوو له بیرم بچی بلیم: کۆمار ده یکوت: دایه سلاوی منی پی بگه یینه و بلی بیرتان ده کهم ، ئەلان له من بالای به رزتره ، ده ترسم بۆ شاییه کهشی نه یه وه، چ بکه م لهو مه و دایه؟ چۆنی بسرپمه وه؟ زۆر جار ده للی دایه رۆحمم بۆ ئاریۆ وه ک براییک وایه، وادیاره دللی ئەوانیش وه ک خۆمان به یه کتره وه گریچکه یه و به سراوه! له وانیه خه به ری سه وه و میرده کهیت بی ، ده یکوت به ته ماین بیینه وه، سه رم سوورپابوو ئەوان چۆن ده توان! دواتر زانیم هه ر به هیوان، زۆر حه ولیان داوه نایانتوانیوه، دیسان ناھۆمیدی ژاکاندمی، هه ر چهن من له شاد بوون به دیدارت، بی هیوا نابم قهت... ئەم ده رده دلانه م نازانم ده بیته نامه و به ده ستت ده گا و له کۆتایی دا بریار ده ده م بۆت بنیرم یا نا له وانیه هه موو رۆژی کاتیکی وینه کانت، بیروه وه ری کانت، چاوه کانت، سه رم لی ده دن و وه ک خۆت دلرهم و میهره بانانه ده مدوینن هه مدیس دریژه ی پی بده م، تا ده بیته هه زاران لاپه ره، بۆت بنووسم، به لکوو بیته به لگه بۆ دیداری سه دان خوشه ویستی دوور له یه کتر!

به و هیوایه ده مینمه وه...

هاوړی نا، خوشکی دلسۆزت چنوور

چنوور ناسری

Yoann Lambert

بهشی 1

یه کهم چرپه و سۆزی دلم به ناوه کهت دهست پیده کهم. "فه رهاد" نازیزم: چیترا له هینانی ناوه کهت ترسم نییه. ده تگوت: ئە گەر نه گه رامه وه ته له فونم بو مه که، یان من نامهت بو ده نووسم یان تو نامه م بو بنیره. ده تگوت: جادوویه که له نامه دا ههیه که له ههچ ته له فون و چات و دیداری کدا نییه. به رهسمی باو و باپیرانمان چاوه پریم ده کرد تو ده سپیشخهر بوو بیتایه و نامهت به دهستم بگهشتایه، به لام ئیمپرو دووشه ممه بوو، دووشه ممه دیوار و مائناوایی و دوایین ماچی که به سهر دهسته کاندا بوم به پرێ کردی. بیرته دهستت له په نجه ره ی ئوتوو بووسه که به رده ناوه وه و له سهر لیوه کانتت دانا؟ یه کهم دیدار دهسته پاچه ببوم، ده ترسام له چاوه کانت رابمینم. خهتی سمیلت له گوشه ی لیوت به ره و خوار کیشرا بوو و من بیرم له کیشانی نه خشه ی دواترم ده کرده وه. ته نیا ئە وهنده بهس بوو جوانییه که سهرنجم راکیشی، خیرا نه خشه ی تابلویه کم لیده دا. ههچ کات کیشانی تابلوفه رشیکم مانگیکی نه ده خایاند، که چی له و رۆژه وه، ئیمپرو تابلۆ کهم بو ته واو کرا. به لام ههچ وه کوو نه خشه که ی ده رنه هاتوو. ئاخر نازانی له ههر ره جیکا چهن جار دهست و قاچ و سهرم... لییگه ری فه رهاد. نازانی چهند جار من و داری تابلۆکان لیک دابراین. نازانی نازانی نا... له و رۆژه وه ههچ تابلویه کم وه کوو نه خشه که ی ده رنایه و ته واوی گریکانم به هه له لیده ده م. من ئیستا له کاتی کدا ئە م نامه یهت بو ده نووسم، که خوم به سهر داری تابلوفه رشیکا شور کردۆته وه و مهست و سهرخوش به نیو تانوپۆ که یدا له کوته بارانییه نیوه بلینده کهت راده میم و چاوه ری ده کهم چاوت له سهر تابلوفه رشه که هه لگری و به ره و پرووم هه نگاو بنیی. ئە و رۆژه ی چاوه ره شه کانت خسته سهر چاوم و ئاسمانی چاوه کانتت بارانی کرد، من تازه له دایک بووم. گری چاوه کانت سهرمای هه موو سهر ماوه زه یاخییه کانی له جهستم رامالیبوو. چهند جار سهریری تابلۆکانم کرد و دوا جار گه پرایته وه سهر هه ناره کان. خوم نه خشه ی هه موو تابلوفه رشه کانم کیشابوو. له نیوانیاندا چهند تابلویه کی رومانسیشی تیدا بوو به لام نازانم تو بو چاوت بریبووو تابلۆی هه ناره که و منت له پشت تانوپۆکانه وه چه پس کردبوو. وه ک بلیی به چه کایه تی من و داره ناره کانت زانیی، له په نای تابلۆ که جوولهت نه ده کرد. چاوم بریبووو چرکه ژمیری سه عاته دهستییه کهم، ئە وه پینجه مین جار بوو به ده وری دوانزده دا ده سوورایه وه. ره جی یه که مم لیدا بوو و خهریک بووم به شان که ده مکووتیه وه، قورگت ساف کرد و بیدهنگی کتیبفرۆشییه کهت شکاند.

- تابلۆکان بۆ فرۆشن؟

له سههر چوارپایه که ههلسامهوه. ههشتا پشتت تیکردبووم و نوقمی خه یالی هه ناره
داکه وتوو هکانی هه وشه بووی به ره و لات هاتم. ههچ کات به دیتنی غه ربه کان نه ده شله ژام
به لام کوته بارانییه نیوه بلینده کهت و ملپهچکه سپیه دهستچه کهت، دهستیان خستبووه
نیو دهستی یه ک تاکوو زیاتر دهسته پاچه م بکهن. له ههچ یه ک له و غه ربه یه کی پشت تیکردوو
په یان ده خسته کتیبفرۆشییه که. من که سیک نه بووم که غه ربه یه کی پشت تیکردوو
چاوه کانم بخاته جووله جوول. به لام خۆزگه هه ر چاوه کانم بوونایه. له و کاته وه نه خشی ته وای
تابلۆ فه رشه کانم بوون به یه ک نه خشی و یه ک تابلۆ له غه ربه یه کی ناشنا تا ئه مپۆ.
چه تره کهت وه کوو گوچانی په ره په یاهه کان به دهسته وه گرتبوو و خۆت به سه ریا چه ماندبووه وه.
وتم: تابلۆکان بۆ فرۆش نییه به ریز... ههشتا قسه که م ته وای نه کردبوو هه لگه پرایته وه و گوتم:
فه ره دام خاتوون. جووری ده تگوت وه ک بلپی من په شتر ناسیوتم، بزیه ک گرتمی و گوتم:
ئیره په شانگایه کی هه میشه ییه و تابلۆکان ته نیا بۆ بینین. برۆکانت تیکنا و بۆ چه ند چرکه
بیده نگ له چاوه کانم رامای. نازانم چۆن بوو له چرکه یه ک بریارم دا تابلۆکه ت پی بده م.
چاوه ره شه کانت خسته سه ر چاوم و گوتم: چه نی په شکشه کسه م خاتوون؟ گوتم: من تابلۆکانم
بۆ پاره نه رستوو. به لام ده توانم وه ک دیارییه ک پیتانی ببه خشم. خه ر تابلۆکه م بۆ داگرته
و له رۆژنامه یه کم په چاو و خسته م نیو عه لاگه یه ک و دامه ده ست. نه تده زانی چۆن سپاسم
بکه ی. گوتم: هه وتووی داها توو ده گه رپمه وه، ده بی هه کایه تی هه ناره کانم بۆ بگه رپه ته وه. له
رۆشتنی یه که م جارت تا گه رانه وه ت، زانیم بوونه وه ری سه رسوور په نه ر و نه ناسراوه له
ناخدا خۆی گرمۆله کردوو و به جیره ی هه ر جاره ی درگای کتیبفرۆشییه که داده چله کی.
من نازانم ته شق چه یه فه رهاد، به لام ده زانم هه زیک هه یه که جار وایه له په م ده خات و جار
وایشه به خواستی خۆی ده مسوور په نه ته وه. ته و هه وتوو په چه تر خۆم نه بووم فه رهاد، ته وای
خۆم ببوو به تو. خۆزگه کچه کیتر ده بووم له دوو شه مه یه کی تر دا و چاوه رپی هه چ غه ربه یه کم
نه ده کرد. ئه مپۆ دوو شه ممه یه و من دهستم به په رده ی ژووره که م ناگات. چاوه رپی
په رستاره که مم...

دریژه ی هه یه...

شهرمین سالچی

📷 Akash J. Upadhyay

"..."

رووناکی ئازیزم

سلاویکی پر ههست و به تین ئاویتتهی شنه بای به هاری بو تو هاوړپیی خو شه ویستم هیوادارم ژیانیکی پر له خو شی و سه ربلیندیت له گه ل خو ت و بنه ماله ت تیپه پر که ی. رووناک گیان ئیستا که ئه و نامه یه ت بو دهنووسم سه عات له دوو و نیوی شه وی تیپه پر بووه که وتوو مه ته زه ربای خه یالی تووه یاد و بی ره وه ربه کانی منالیمان هه می شه ئاویتته ی زهین و روو حمه.

هاوړپیی زور خو شه ویستم ئه مپو له گه ل قوتابیه کانم سه رقالی خویندنه وه ی چیرۆکه پر گولایه کانی تو بووین. ئاکو هه مووی به سه ر پوله کاندایه ش کرد. بی ره وه ربیه تاله کانی مندالیم هه ر له زهین دایه. هه موو رپوژیک به ر له هاتنی ماموستا زوو ته کلیفه کانت دهنووسیه وه. له مالی له ترسی باوکت شه وان ه کتیبه کانت ده شارده وه. ئه و پیی خو ش نه بوو دهرس بخوینی. پیی وابوو کچ مافی دهرس خویندن و زانکو چوونی نییه.

جاریکی هاته قوتابخانه پیلی کیشای و به سه رت دا شریخاندی، دلی هه موومان سیس بوو. ته نانه ت ماموستا که مان له ترسان رهنگی به رووه وه نه ما. هینده دلم بو ت سووتا به دهنگی بلیند دام له قوولپه ی گریان به لام تو له و بارودوخ و مهیدانه دا کو لت نه دا و هه رگیز وازت له خه بات نه هینا. رووناکی زور خو شه ویست با ئه و نهینیه ت بو ئاشکرا که م، زورم به غیلی پیت ده هات به و هه موو که م و کوړی و ئازاره وه هه می شه شاگرد یه که می پوله که مان بووی.

دوانیوه روویان قوولمان ده خسته نیو قوولی یه کتر ده رویشتینه سه ر چیمه نه کانی که ناری شه قام به دهنگی بلیند دروشمان ئه دا داوای یه کسانی مافی ژنانمان ده کرد. به لام چون منال بووین، هه ر که س پیمان ده گه یشت گالته ی پێ ده کردین. جاری وابوو دوو سی زه لاممان لیده گه پراوه ده یانگورانده سه رماندا. به رده وام به و ئاواته وه بووین ئه و خه یالانه ی ئیمه له م جیهانه دا جیگایه کی هه بی. هاوړپیی ئازیزم ئیواران له گه ل قوتابیه کانم ده چمه بزوینی قه راغ چۆمه که به قاقا کیشان و تر یقه تر یقه ی مناله کان و هه لپه رینی زیخه لانی نیو ئاوه که سوکنایی به دلم دی.

قوتابیه کانم له تووه فیتر کردوون نابی پاله وانیکی دوپا و شکاو بن. ئه م وته یه شم له کتیبی «چریکه» بریا کاکه سووری فیتر بووم ئه و نووسه ره ی وا به رده وام بو سه رکه وتنی ژنان تیده کو شی ئه م کتیبه به ره می تازه یه تی له گه ل نامه که بو ت دهنیرم.

Darko Photo

"نامه ی کچیک له یوتوپیا ی خوی را"

سلاو کچه جوانه کان

هیوادارم له دنیای خۆتان حالتان باش بێ. دهزانم زۆرتان بیر کردووم، منیش بیرم کردوون و بیتاقهتیتان دهکهم. بهلام بیتاقهتی دنیا که تان نیم. له بیرم چوو پیتان بلیم گه یشتوو مه ته جی و نیگه رانم مه بن، لیم ببوورن. خۆشی ئیره هه موو شتیکی له بیر بردمه وه. ده مه هوی باسی شوینی تازه ی خۆمتان بو بکه م. ئیره دنیا یه کی جیاوازه، جیاوا تر له وشته ی بیرم لی ده کرده وه. کچینه چی دیکه ئاوات بو وه ی ناخوازم و نالیم بریا کور بام. ئیره کچه کان زور ئازادانه ده ژین و ژیانیکی خۆش به سهر ده بن. له وه ته ی هاتوو مه ئیره شه وانه به گریانه وه نانووم. چی دیکه ناچار نیم به دزی و دلهر اوکی بچمه ده ری، پیویست ناکه کاتیک ده چمه ده ری دایکم دلکوته ی بێ، ئه خه ئه و پیاوانه ی لیره ن کاریان به کچان نییه زور ئاسایی به کماندا تیپه ر ده بن و ئیمه ش ترسی هیچمان نییه. کاتیک له گه ل هاوړپکانمان ده چینه ده ری فره ی ماتور نامانترسینی و قسه ی ناشیاو نابیسین. دۆینی دایکم پی ده کوتم شه وانه ش ده توانم بچمه ده ری چونکه ولات ئه من و ئه مانه و خه لک سه رقالم به ژیا نی خۆیا نه وه ن و کهس نالی ئه و کچه تیویه به و شه وه ی لیره چ ده که! وه ک شتیکی ده توانم بلیم لیره کچ بوون و کور بوون مانای نییه. شتیکی خۆشی دیکه ش هه یه ئه ویش ئه وه یه ده توانم هه ر لیباسیکی پی خۆش بوو له به ری که م و که سیش زه ق چاوم تینا بری و پی نالی ئه و دیله به ره لایه چییه له به ری کردوو و کچی ئیمه ش به ده مه ل ده که!

کچه کان و ژنه کان شان به شانی پیاوه کان له بازار و جیگا فره مییه کان کار ده که ن و کهس کچ له ژووور دانا به ستی و نالین ژن له مالی کار بکه و پیاو له ده ری. چی دیکه مه جبور نیم خه می خاله کانی سه ر دموچاوم بخۆم و سوراو سپیاوی بکه م. موویه کانی سه ر له شم ناشرین نییه و خه لک وه ک شتیکی ئاسایی ده بینن. ئه و کاتانه ی خوینم له به ر ده روا، خۆم خر ناکه مه وه که چی نه وه ک باوک و برا بمبینی و ئابرووم بچی. کچه کانی ولاتی من خۆشه ویستی ده که ن و کهس لۆمه یان ناکه و قسه ی سووکیان له پشت سه ری نالی. ژنه کان هه ستی خۆیان بو میرده کانیان ده رده برن و کهس ناوی وه ی نانیته خۆ سووک کردن. پیاوه کانیش هاوژینی خۆیان به دل و گیان خۆش ده وی و کهس نالی ئه وه ملی بو ژنه که ی داخستوو. لیدان و کوتانی ژنان هه ر نییه. هیچ ژنیک نا کوژری و پی دانداری.

کاتیکی بهشی کچ و کور دیا ری ده کری ههر دووکیان به قهه د یه کیان پی ده پردری. نیوه به نیوه! کچه کانی ئیره له خوشیان وهک مرواری ده دره وشینه وه و گهش گهش بوونه ته وه. کچینه جوانییه کانی ئیره له نامه دا ناگونجی بهس ئه وهنده ی ده زانم ئه و ئازاره ی کچیکی له کومه لگای ئیوه ده بیینی لیره نییه. هیوادارم رۆژیک بی ئیوهش ئه و چیره ی له زیان بیینن. چی دیکه کاتان ناگرم. زیانتان یوتویایی. له لایهن ئه و کچه ی له خه یالاتدا ده ژی.

رێکه وتی ***/**/

کاتزمیر ٠٠:٠٠

کوردستان حاجبی

Laurent delfraissy

"بېسنور"

کچيکي ماندوو، به کولې پشتييه کي توزاوي و چه کيکي سهر شانه وه، لهو ئيواره يه دا دواي سالانېک سوراعی بې ئه نجام، له ناو گورستاني سهر گردېک که پروي کردبووه ناسووه، گيرسابووه. دواي ئه و شه وهی له ئويه راسيونېکي سهخت و لهو گه مارويه رزگاري ببوو، به وهسيه تي "هیلان" شوينيپي "شاهوي" گرتبوو. ئه ميستا دواي ئه و هه موو ساله له ناو ئه و گورستانه نائوميده هه ر له ويدا ئه و نامه يه ي له گيرفاني جانتاکه ي دهره ينا. سوهام له ميژه يه راسپارده ي نامه يه کي پرئازاره. نامه يه ک که سالانېک سهر به مؤره و دهبوو بيگه ييني و ئه مړو به رېکه وت رپي له م گورستانه نامويه ي سهر گردی گونديکي سهرسنور که وتوو و هه ر دهبې بوخوشي بيخوينيته وه! هه نگاوه کاني دوودليان پيوه ديار بوو. له سهر کيلېک هه نديک راوله ستا و نووسراوي سهر کيله که ي خوينده وه و ئيمجا چووه سهر يه کي دیکه. دوو سي قهر و پاشان له سهر يه کيان وهستا. گورپک بوو بې هيچ ناونيشانېک. له وپرا به هيمني دانېشت. کاغزه قه د کراوه که ي کرده وه و به تامه زروييه کي چه ند ساله وه و به وشه ي پهنگ خواردووي پر له حه سره تي "خوشه ويستم" دهستي پيکرد:

"تازانم له کويي و کهنگي ئه م نامه يه م ده گاته لات. ده زانم ئيستا هه موو هه سته وه ره کاني بيستن و ديتن و له مست له و کاتانه دردونگترن که منت له گه ل خوت هينا بو شاخ. نازانم ده مييسي يان نا، نازانم هه ستم پيده که ي يان نا. به لام هه ر ده مه ويست رپويک دلنيات که مه وه باوه شي ئيمه هيچکات تيري يه ک نه بوو. نيگاي ئيمه بو ئه وه نه بوو چه خماعی دوو دل بدا له يه ک و ئه وين هه لگيرسييني. من پيش ئه وه ي به خوشه ويستي تووه چه ک هه لبرگم له بري ده سته کاني تو، ئه مزاني ئه وين پيکنه گيشتنه. ئه مزاني که له دوو بنه ماله يه ن له دوو گرکان ده چن، له باتي ئه وه ي کسپه به يه کدي بينن يه کتر ئيجگاري هه لئه گيرسيينه وه. له هه موو ئه و سالانه ي که ئه وينمان له گه ل مناليمان له ناو گوندا گه وره دهبوو و وه ک ميو به ئه سپينداری ته مه ندا ده ئالا تا ئه و ده مه ي به ره و ئه و شاخانه هه لاتين، دلنيا بووم عه شق دوو جه مسه ري جغزيکن هه ر ده خولينه وه و ناگه نه يه ک. عه شق دوو نيگايه له دوو سه ري ئالوز که دويک به کوورايي چاره نووس که وتوته نيوانيان. نازيزه که م؛ هه تا ئيستا ش که له م سه نگره دا و له گه ماروي دوژمن ئاويلکه ي هه موو حه زه کانم ده بينم مکورم له سهر ئه و باوه رهم. له دوايين چرکه کاني ژيانمدا عه شق ليده گه رپم و هه موو ئه و کوترانه ي خه ون و ئاواتم که به هيچ دوژمنيک ناگيري و ناکورري، ئاليره دا هه لده خم بو ئاسماني هيو و توش لاي خوت هه ر هه موويان به ره للا که تا رپويک له رپوزان له شوينيکي بې سنور ده سته ملان بن."

به و جۆره که سوهم چاوپرسی ده کرد دوایین وشه ی نامه که مالاوایی هیلان نه بوو له شاهۆ. به لکوو سی خال بوو که سوهم هه رگیز بۆی نه خویندرایه وه. بۆیه جانتاکه ی خسته سهر شانی و تفهنگه که ی هه لگرت و بی ئه وه ی مالاوایی له و گۆره نه ناسه بی ناونیشانه بکات نامه که ی بۆ بای سهر گرده که به جیهیشت...

✍ مو حسین سویحانی

📷 Eleonora Grigorjeva

"..."

بیهناز؟ کاتیکی من هیچ ئیرادهیه کم له خۆم نییه چون ئەتەوی خەبەر له هاتنۆم بەم؟ خۆت ئەزانی جاری پیشوویش هاتم بێمۆ چ شەپکی نەخواراو بوو بە تووشمانۆ. دوای ئەوەیش باست له ئاگاداری خەلکی له گەپانەوهم کردووه. ئەتەوی کێشەمان بۆ درووس بێ؟ تکایه لهو باسانه گەرێ و بێله به دلێکی پراحت و حەساوه هەناسەیه ک کێشم.

3

سلام میهرداد. باشه.

وهلی تووخوا وهختیک هاتیتۆ و چاوت به دایکم کهوت، ئامان باسی شەپهکانی ئەو حەفتانهی بۆ نەکهی وا دوو سی دانە له پفیق و هاوڕهزه مه کانتان کهوتنه بهر تهرکیش و چەندانەیان له جیگه یا گیانیان دەرچوو. خۆت ئەزانی به بیستنی ئەو

شتانه چەنیک زوو حالی خراو ئەبێ. باشه تۆ بیژی کهی بتوانی بیتۆ؟ هەر نابێ؟ بهخوا ئەونه تەداروكم بۆ دیوی هەر سهیر!

3

سلاو بیهناز گیان. من باشم بهقوربان. سپاس.

سلام میهرداد گیان. چۆنی بهقوربان؟ سلامهتی؟

جاری پیشوو نازانم بۆچی هەر چیکم کرد نازانم په یامه که هەر نه هات! شتیکی ئینگلیسی ئەنووسی، شتیکی والی حالی نابووم.

میهرداد؟ تووخوا ئەگەر گەرەکت بوو بیتۆ، حەفتهیه ک بهر له هاتنۆت خەبەرم پێبه، کامه رستووران له ناو رستوورانەکانی ناو شار گرانتر و شیکتره بۆ گشت قەوم و تاهه فهمان ریزیرقی ئەکەم و هەر له ئەوهل مه یانی ناو شارۆتا بهر درگای مال خۆمان ئەیکەم به چرارێزانیک که تهواو سه قز و بانەهی له گەل بیت، بۆ ئەشا ئەشا کردن بینه سهرمان. قەسەم به خوا میهرداد، قەول ئەیه م پات نه گەیشتیته سهر مه رز هه موو ئەم شتانه جیبه جی کهم و هیچ کهموکه سړیک له کارا نه بێ. فهقهت تۆ بیرو...

2

سلاو بیهناز گیان. چۆن؟ باشن؟

وهلا نازانم. پهنگه ئینتیرنیّت لاواز بووبی، نازانم.

سلاو بیهناز گیان. به خوا نازانم بلیم چی. من چیبکه م کاتیک لیڤه به چله پووشیکمان دانانین و ئەلین تازه هاتوونه ته ریزه کانی خهبات و رپی گه رانه وه تان نییه! ئەمه بریاریکه داومانه و رپی پاشگهز بوونمان نییه. سبحایش قه راره بچین بۆ شه رپیک له نزیکی سنوور مه خموور و ئەو ناوچه دابراوانه. دوعام بۆ بکه.

6

سلام میهداد گیان. قه زاتگرم پاشه به ره که ی مال. خوا پشت و په نات میه ره گیان.

بۆ ناییتۆ؟ بیرو و خۆت نه جات به و ئیمه یش. پی ره که تاقه تم نه هینا و گشت شتی کم بۆ دایکه گیرا وۆ. له و رۆژه وۆ هه ره ئە گری. هه ره ئە گری.. ئە یوت خۆم ئە چم به شوینیا.

7

.

.

8

میهداد؟ بۆ جواو ناییتۆ؟

پیویست به و ئه رکانه ناکات به قوربان. له جیاتی ئەو پوول خه ر جکردانه کۆی که رۆ و بییه به ماله فه قیر یا هه لیگه تا دیمۆ ئە بییه من به که سیک. خۆت ئە زانی من به ناوی کار کردنۆ هاتووم بۆ ئیره، ئە گه ر تۆ هیچت پی نه وتبی و له به من قسه کانتا نه تدرکاندی، دلنیا به من قهت لای دایکه باسی ئەو شتانه ناکه م. به لام ئەوه ئە مپۆ نه یزانی خۆ سبحارۆژ هه ره ئە زانی. ئەوه هات و هاتمۆ بۆ بازجوویی بانگیان کردم ده ی ئەو کات چی پی ئە لین؟ گه ره به قسه ی من ئە که ی، هیواش هیواش له لای باس بکه تا هاتمۆ زۆر دانه چله کی!

4

سلام میهداد گیان.

من ئیتر ئەو گشته مه خفیکارییانم پیناکری. دویکه بوو له ئیتلاعاتۆ زهنگیان دا بۆ مالۆ. وا ترسابووم نه مه زانی چۆن له بهرچاو دایکه خۆم کونترۆل که م. تووخوا یا بیژه دیمۆ یا نا با ئیمه یش به هیوا بین یا نا. خه ریکه شیت ئە بم میهداد، قه زات له من. تووخوا بیرو، باشه؟

5

١٠ مێهرداد دایکه له جی کەوتوو و زۆر
مێهرداد؟ حالی خراوه. تووخوا جواویک بهرۆ.

به ته ماین بو ئەم ههفتهی تر بین بۆ لات.

١١

٩

سلاو بیهناز گیان.

چراپیزانی شار که. قه راره ئەم ههفتهی تر
وا دی له گه ل پۆلی له رفیق کانمان بینۆ.

هه یمن ته مینی

📷 ABDELKADER ASLOUN

پروون که مه وه، بۆ: "سه ره له مه گره، واز بینه
له و بریا و، رهنگه =

خواکه، هه ره یه که و، ئاسمانیش یه که
رهنگه."

دیمه وه، لیره به دواوه بی پرس و پا، پیت
ده لیم "هاوهه و". جا هاوهه و گیان، نازانم بۆ
هیندهم لی رست و، له باسی به ریچوونه وه؛
چوومه سه ره زگ چوون! باسی داد
پهروه ری سه قام گرتووی هه زاره ی
سیهه می لای خومانم ده کرد: "راستی که ی
ئیستا، با باسی که سه نه که یین، کورت و
کوردی من خۆم وه که ره دیز، بۆ به
قچوونی خاوهنم هه ز به تۆپینی خۆم
ده که م." ئەو هه ویره ترشاهه هه ره بۆ خۆیان،
با قسه ی خۆش ون نه بی، واز له و که ره و
تیره دینم و؛ به و کۆله ریشه ته وه وا له وینه
بلاو کراوه که تدا هاته به ره چاوم ده زانی
چیم وه بیر که وته وه: "کابرایه که ده چیته
شوینیکی زۆر دوور بۆ کار، دوا ی
ماوه یه که ی زۆر کاتی که دگه ریتته وه ئاوا یی
و له نیو دی براکانی ده بینی ردینیان

بستی که در یژ ژبۆته وه، ده ست ده کا به
به خۆدادان و پیمان دا ده نووسی و؛ به که سه
ژییر نابیتته وه. دوا ی باوکه ره یه که ی زۆر،
تیده گا بابی زه ق و زییندوووه و، براکانی
بۆیه ریشیان هیشتوته وه؛ ئەو
قۆتراشه که ی له گه ل خۆی بر دووه. "به لام
له هه مووی گرینگتر، لیره وه ره یه که زۆر
باریکه و، ته نانه ت باش بۆ لای ئەوی نایه؛
ئوه نی بۆگه نیشته ناگاتی! ئیستا تیدا
ماوم، تۆش که ئاوا گۆزه به ده ره خۆنه کراوی
و، له و "مانوس" ته دا فانوسی که شک
نابه ی؛ ئەو نامه یه ت چۆن چۆنی بۆ به ری
که م!!

نامه ی دواتر باسی به ری کردنی ئەو
نامه یه ت بۆ ده که م. تۆش باسی
معامه له که ت له بیر نه چیت. متمانه شه به
حه جه مان نه که ی.

کات: هه موو ره ژژیک ئەو ده مانه.

ره حمان جه نگ

📷 Jackdal

"مەرگ له پشت په نجره وه لیم ئه روانیت"

کلیل له قفلی دهرکه دا ده گه پریت. هه مان دهنگی ناسیاوی ریکخشانى دوو ئاسن له سه ر یه ک و کرته ی ترازانى زمانه ی قفل له چوارچیه ی درگا، به خرمه یه کی خیرا کلیله کان له درگا که ده کشیندرینه وه، دهنگی وا له و ماله دا ئاوازهیدا وه ک بیژی چۆله وانیه و مشکه کان خه ریک بوون مالى تیا خوښ که ن به لام له گه ل جیره ی درگا جاریکى تر بیدهنگی دهسه لات ئه گریته وه دهست. له سه ر کار هاتۆته وه. له وه ئه چیت هینده کاره با گرتویه تی و لپی رهد نه بووه که شانیکى داکه وتوه. هه میشه وایه به دەم بیر کردنه وه ئیتر هۆشى له شوینی پیویست نامینیت هه ر بویه ش سه رقامکه کانی هینده سووتاون که لووس بوونه.

ئیشیکى پییه و له وه ناچیت خوښى لپی پروون بیت ئه و ئازاره له کام خالی له شیه وه سه رچاوه ئه گریت. پاش وه ژوور که وتنه وه ی له درگا که، هه ر له گه ل یه که م شه قاوی بو ژووره وه دهستی شل ده کات. بی ئه وه ی بیه وه ی بزانیته کلیله کانی له کوی داده نیت وه ک بلپی ئیتر هه رگیز کارى پیمان نابیته وه، ناچیته وه دهر له و ماله تا کاتی هاتنه وه پیویستی پیمان بپیته وه، زرینگه ی داکه وتنیان له گه ل پیوه دانی درگای ژووره که هاودهنگ ده کات و ده یخاته وه پشت گوئی. له مالىکی ئاپارتمانى بیست میتری دا که له دهرگا که وه تا ناوه راستى ته نیا سی شه قاو دووره، دووه م شه قاو ریک ده یه نیته به رانبه رى من. قزه کانی به شیواوی هه ر یه که و بو لایه ک خویان خستوه، ژانه سه ر دیسان ئه مانى لپی بریوه. له کوی نیوچاوان و شه قلی نیوان برۆی دیاره له میژه نیوچاوانی تیکناره که وا قه دی گرتوه.. چاوه کانی به هیواشى هه لدین و ده نوینه وه، وا که زیاتر له نیوه ی گلینه ی بزر کردوه! لیوه کانی رهنگی بلاوی ئه و ماتیکه ی هه روا پیوه که شه نبه ی رابردوو له جلسۆرخانه له بییری چووبوو له گیرفانى شه روا له که ی ده ریینیت تا نه شوۆردریت. لیوی به هیواشى به دوویات کردنه وه رهسته گه لیک ئاهه نگین ده بزوین.. ریتمیکی ئارام و تۆنیکى خه مگین!

چاوی له چاوم ئه بریت، ئه زانیته چاوم لییه تی ئیتر دریژه ی ئاوازه که ی ناخوینیت. هه روا وه ستاوه و تاو تاوه له سه ری بوخواری و دیسان به هیمنی له خواری بو سه ری لیم دهروانیت.

تیشیرتیکی رهش، جینیکی گوشادی ده لینگ تهنگی نه وه ده کانی زاینی، که تانیکی رهشوسپی. ساکیکی شانی که لابه لا ده شان کراوه و خستراوته پاش قوون به دریژایی شانی راست تا چۆکی چه پ پیدا هه لواسراو. یه که م شت ئه و ئیزافییه. سه ریک راده وه شینیت و بۆله یه کی لپی دیت:

- له میژوو دا له عنهت له ورۆ!

هه ناسه یه کی به قینه وه هه لئه مژیت. شه قلی نیو برۆکانی قوولتر ده بیته. قامک ده داته بهر لاسکی ساکه که ی له سه ر شانی و له خۆی داده مایته و هه ر له جیی خۆی وه ک سه ر بازیک که له دووایین هه وتووی "خزمه تی زۆره ملی" فیشه کی ویلی له ده ست ده رچووی فه رمانده ی بهر ده که ویته، له بهر قاچی چه پی ده که ویته خواری! پاشان نۆره ی تیشیتره که یه تی. به دهستی راستی گۆشه ی چه پ و به چه پ راستی ده گریته و به هیواشی هه لیده داته وه سه ری، پیش ئه وه ی هه مووی سه ری له جیملی تیشیتره که ی ترازابیته ئه مبینیته وه له به رانه ری که هه روا چاوم له چاوی بریوه! دهستی راستی له کراسه که به رده دات و بۆ مه مکی ده بات. تیشیتره که بی مه به ست توور ئه دات و له خۆی دوور ئه خاته وه. له وساتانه یه که ئیتر گرینگ نییه قه دی نه شکیت و پیس نه بیته، وه ک کۆلبه ریک که که وته سه ر مین و په نجه کانی پیی له ده ست دا به لام باری خاوه نباری که یان دۆته جی.

چاوی له چاومه، چاوم له چاوی:

— چه نده ی دیکه ده وهستی و سه یر ده که ی؟

+ تۆی که هه موو جاریک دیته. من به دوات دا نه هاتووم!

— تۆش ئه وه نده بی منه تی؟

+ بۆ وای؟

هیچی تر نامدوینیت. به لام فش بوونی کوونه لووت و بریقه ی ته ری چاوه کانی ناتوانی به هه لکه وت بیته. ده ست ده بات بۆ دوکمه ی شه رپاله که ی، به شۆرته وه تا سه ر چۆکی دایده کیشیت و به قاچیک پیی ده خاته سه ر نیفه کی و ئه وی دیکه ی لی ده کیشیته ده ر و ئه وه ی تریش هه روه تر. جین له جیی خۆی داده که ندریته و به وینه ی سه ر بازه که ی خزیمان که کاتی پاراستی "مه رزه ی پر گۆهه ر" له دواوه فیشه ک وه سه ری که وتبوو، له سه ر زه وی ده مینیته وه. چاوی له سه ر باز بریوه ئاراسته ی نیگای روو له خوارییه، ئیتر له من ناروانیته و هه ر به و ئاراسته یه به ره و په نجه ره کان روو وه رده گیتریت. له سه ر کورسییه بچوو که که ی پیش مۆبله کان، دوایین نامه ی خۆشه ویستی جوان هه روا ماوه و ئه و کۆچه به چاوداده داته وه: "زه نگم بۆ لیدای، له سه ر کار بووی و لامت نه دامه وه. من ده بوایه زوو برۆیشته یه تم. ئیستا که ده یخوینییه هه روا له قه تار دام. زه نگم بۆ لیده وه"

به ئه ژنۆ خۆ به سه ر مۆبله که دا ده ده م، به ده م له سه ری ده که وم... خۆر له ئاوا بوونه، ئه و گلۆپه سووره خۆی بنوینیت. به و هه مۆ که لاکه ی لی ره که وتوووه مال ورده له گۆمی خوین ئه چیت. دوو فنجان قاوه ی نه شۆراوه ی قورماوی به بنه وه وشک هه لاتوو هه روا بۆنیان

دیت، به لām له ئاست بۆنی مهرگ دا ههر دهشارینهوه و نین. رپک نیوهی دیواره که تا بهری میچی سی تایی په نجه رهیه! به لām دوو لایه په رده به باشی ئەو ژووره له هاتنی ههرچه شنه دهنگ و پهنگیکی بیانی ده پارێزیت!

له و دیوی په نجه ره کان مهرگ چرنۆک به شیشه دا دینیت.. گویم لییه، گویت لییه؟

خۆم وهرده گپمه سهر پشت، به سهر جهستهی رپوتی خۆم دهست ده گپم، وهک کویریکی نشارهزا که پێ نازانیت چ له کوپیه به لām بهردوام له شتیک ده گهریت. ده گم به راستی نیوکم.. که میک خوارتر ئەو موویانهن که دهست تیوه ردانیان ههم ده مهه ژینیت هه میس به شهوان ده مه خوینیت! کێ ههیه له ژیر ئەو نووره سووره مهرگاویه نه هه ژیت... به لām تایا ئەوه هزی سیکسه له من دا یا باوهشی مهرگه که رپکم ده گوشیت؟! درپژهی ئەدهم.. ههرچیک ههیه وهک پیشرهوی یه کهم دلۆپی خوین که دلمه وه ئازاد ئەبیت، تا نووکی په نجه کانم ده چیت. دلۆپیکی زل، شایه دیش له خته یه کی خوین، یا نه ئەو شته یه که خه لکی به رپوح نیوی لئ دینن و من ههست به گهرانی به نیو ده ماره کانمدا ده کهم! ههرچی درپژه ئەدهم به دهستگیران ئەو گه وره تر ده بیت و هه ناسهش سوارتر. تا جیهک که چی تر له و پیسته دا ناگونجیت. ده بی په له ی لئ بکه م، زیاتر بمینیت ئەمخینکینیت!

شانم له عهرزی چه قیون و سینگ و سکم به حه واوه، ده لئی ده مهه ویت بیچۆ به رازیک به دنیا بینم! که میکیتر تا کوتایی. دووایین هه ناسه هه لده مژریت و له سینهدا ده وه ستیت. دلۆپه خوینی پیشره و به سیله ی چاوه کانم بریقه ده ده نه وه به لām به رنابنه وه. یا ئەونده درپژن که پسانه وه یان نییه یا هه ئەوه یه که کیشیان دیت و هه ر جاریک که من ده وهستم ئەوانیش ده گه رپنه وه. که میکی تر تا کوتایی. دلۆپی پیشره و وه خته به راشکاوی سیله ی چاوم ته ر کهن! ههرچی من زیاتر هه ولئ بۆ ده ده م ئەوان هیمانه تر جهسته م جئ ده هیلن. ده لئی ئەو سه ره که یان له دوورترین شوینی جهسته مدا په نجه ی له دیواری له شم قایم کردووه و بهر نابیت!

فرمیسک ده گاته لیژیایی لاجانگم، دهستی لیم ده ترازئ و به خور ده تکیته خواری. وهک گهرانی دووایین له خته ی دلۆپی خوینی له شیککی مردوو که وه جولهی ده خات و خه لکی ده توقینیت، له و جیگایه وه که بهرز ببوومه وه فری درامه وه خواری..

سکالا راد

📷 Cuvelier Jean-Charles

گوتم:

- جوان سهرنج بدەن! (واتە ھەم دوو نووقتەى سەریەك و، ھەم بۆر، پینكەوہ ھەلەیە)
ئاوا درووستە:

گوتم: "جوان سرنج بدەن!"

ھەر وھا تەقەلەكانیش لە سەرەتای دیالۆگەكان جیابكەنەوہ.

-ئاوا نا!

- ئاوا!

-- ئاواش ھەلەیە، دوو تەقەل (..). بۆ سەرەتای دیالۆك درووست نییە. دەبى یەك تەقەل بى (..).

۸. لەزمانى كوردیدا دوو بزویڤ بەدواى یەكدا ھەلەیە. بۆ نموونە ئەم وشانە ھەلەن: كۆپرا، كۆوا، كۆی، كۆیم... ئاوا درووستن: [كۆپرا، كوا، كوی، كۆیم...]

۹. ئاھیش ئاوا دەنووسى: ئاھ، نەك ئاوا: اه [لە زمانى كوردیدا "تا" ئاوا نانوسى: "ا". ئەوہش "ە" ئەیە، نەك ھى. ھى ئاوا دەنووسى "ھ"]

۱۰. ئەم (؛) نوقتە كۆمايە (خالبۆرە) بۆ تەختەكلىلى ئینگلیسییە، نەك كوردى، زۆركەس رەچاوى ناكات، لەكاتىكدا ئەم خالبەندیانە زۆر گرنگن و دەبى زۆر گرنگیان بى بدەن.

- ئەم بۆر و خالبۆرانە ھەلەن: ؛ ،

- ئەمانە درووستن: ؛ ،

۱۱. تەكایە ھىماى سەرسوورمان و پرسىار و نوقتەكانیش (خالەكانیش) بە سەرەتای رستە نوێیەكانتانەوہ مەنووسىن. بۆ نموونە:

- من رۆیشتم. تۆ ھاتى (ئەوہ ھەلەیە)

- من رۆیشتم. تۆ ھاتى (ئەوہ درووستە)

- من برۆم؟ تۆ لیرەبى؟! (ئەوہش ھەلەیە)

- من برۆم؟! تۆ لیرەب؟! (ئەمە درووستە)

۱۲. ئەم خالانە و كۆمەلێك خالى دیکە، كە ئەگەر تەنیا سەعاتىك كاتیان بۆ تەرخان بكەن و لە ئىنترنىتدا سىرچ بكەن، زۆر ھەلەى نووسىن و ریزمان و رینووستان چارەسەر دەبى.

تیبىنى: ئەو كەسەى ئەم تايپەتمەندییە گشتىیانە رەچاوەنەكات، لە چيروكهلهدا چيروكى بۆ بلاو ناکریتەوہ. ئەو خالانەش وا باس کران "سەلیقەى و مەندەرآوردى" نین بەلكوو یاسای گشتین و وەك چۆن بۆ لیخوری ماشین دەبى یاساكانى لیخورپین بزانیڤ و رەچاویان بكەین، بۆ نووسىنىش دەبى ئەو یاسایانە بناسین و، بۆ ئاسان خویندەنەوہى دەق (لیخورپى دەق) لەلایەن خوینەرەوہ دەبى رەچاویان بكەین. بەوھىوایەى نووسەرانی كوردیش وەك ولاتان گرنگى زياتر بە روالەت و پرستیژى كارەكانى خۆیان بدەن!

به نامر و ههرواک

▪ رهزا ئیبراهیمی - مههاباد:

دۆستیک کوتی: سهرباز موعه لیم بووم. له دێیه کی مهنگووپرایه تی خه ریکی وانه کوتن بووم. بۆگه نیویکی زۆر پیس هات. دیار بوو منداڵ لیان به ربوو. کوتم: رۆله خو ئیره دهستشووی نییه، هه ر کهس بوو بۆخۆی بچی بۆ دهره وه. که کهس وه لامي نه داوه، کوتم: هه مووتان ته نبی ده کهم. که چی یه ک له قوتابییه کان دهستی هه لئنا و به ئاماژه به هاوړیکه ی کوتی: ئاغا ئیجازه! وه لا ئه وه بوو. ئه ویش خیرا هه ستا سه ری و کوتی: وه لا ئاغا درۆ ده که، من نه بووم. هاوړیکه ی کوتی: ئاغا وه للاهی ئه وه بوو، ئه گه باوه ر ناکه ی وه ره بۆن به قوونیه وه که بزانه بۆنی دئ یان نا!

منیش که هیچم پی نه مابوو، کوتم: دانیشن.

تا ئاخری سال ته نبی بووم و ئه گه ر له سه ر پۆل گووشیان کردبا هیچم نه ده کوت.

■ نازاد - سەردەشت:

دۆستیکی هەورامی گێپرایەو: ئیژن پۆژیککی زستان، پانندەیهک نۆدشەیی که موسافیرکیشی نیوان نۆدشە و مەریوانە ئەگاتە هەورامان. (جا هەورامان زستانی فرە سەختە) ماشینەکە ی لەنیو بەفردا گیر ئەکا. پیاویک هەیه زووتر سووتاو و دەم و چاوی لورچە (هەلقراوە). بە لایا رەت ئەبی؛ پانندە نۆدشەیی پێی ئیژی: کاکە گیان توخوا یارمەتیم دە، ئەم ماشینمە حەرەکەت کا. کەچی هێچ وەلامی ناداتەو و لالوت بە لایا رەت ئەبی. ئەویش ئیژی: ئەی گوو بە قەور بابی ئەووە کەسە ی تۆی کووژاندەو!

■ سەرشییوی سەری:

پۆژیک چووم بۆ لای دایەگەرەم. ئەویش وەک زۆربە ی بەسالچووان پۆژووی سونەت ئەگرێ. جا ئەووە لەبەرەخۆیەو پێ ئەکەنی، وتم: ئەووە چییە دایە؟ وتی: شەش قاچە مریشکم نا سەر چراکە بۆ بەربانگ بیکەم بە سوب. چووم نوێژ خوینم، لیم تیک چوو، وتم: قەست و نیەتمە شەش قاچە مریشک ئەخوینم بۆ خوا، ئەللاهوئە کبەر!

■ زەکریا:

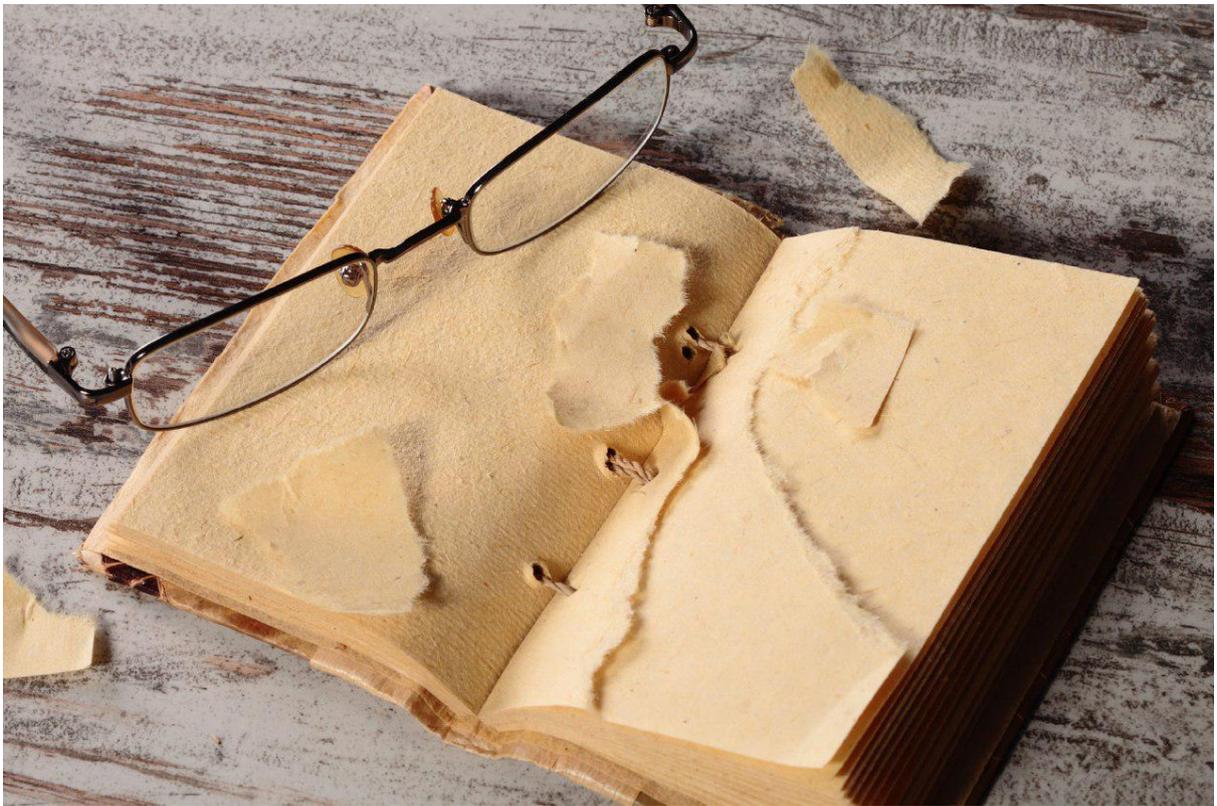
برادەرێکم بە نیوی هیوا بۆی گێپرایەو:

لە "خوڕەمئاباد" سەرباز بووم. عاشورا و تاسوعا بوو و خەلکی ئەو دەوەرە زۆر پێز لەو بۆنەیه دەگرن و تا دوو مانگیش نە گۆرانی گۆی دەدەنی نە زۆربەیان تەنانەت کراسیکی پوونیش لەبەر دەکەن. پشوویان دامی و دەگەرەپامەووە بۆ سەردەشت. شەوی لە پێگا، باران و بەفرێکی چاک دەباری و چاو، چاوی نەدەدی. ئەمنیش زۆر بەئاسپایی هەندسفیڕیم لە گۆیم کردبوو و لەو تاریکەیهدا گۆیم لە گۆرانی راگرتبوو. لەناکاو نازانم چۆن بوو ئوتوو بووسە کەمان چەپی کرد و وەرگەرەپا. دەتکوت قیامەتە؛ ئەو خەلکە و شتوومە کە کەوتبوونە سەریەک و گریان و هاوارهاواریکی ژن و مندالان بوو سەیر. گوشێ منیش لە کاتی رووداوە کەدا هەندسفیڕییه کە ی هاتبوو دەری و لەو نیو قور و بەفر و ئاوەدا یەک بەخۆی برایمی قادری گۆرانی دەکوت. لە چاو هەموو شتییک بۆخۆم لە ترسی ئەو خەلکە و ئەو خەلکەش لە داخی گۆرانییه کە برین و شتمان لەبیر چوو بوو و بە هەمووان لەو گوشییە دەگەرەپاین کە بیکووژینیەو بەلام لەبەر تاریکایی نەمان دەدیتەو.

■ ئازاد - سهردهشت:

دۆستىكى هه ورامى گىرايه وه: كابراییك نۆده شه یی، یه خچالى مالى ئه سووتى. زۆر ناراحت ئه بى و حالى په شىو. جا عاده ته لای ئیمه كه سىك مه قه ده رىكى لى بقه ومى ده چن بۆ لای بۆ دلخۆشى دانه وه. هاوسا مالىك ئه چى بۆ لای، ئه لى: غه م مه خو، خوا زۆر گه وره یه. ئه ویش له وه لامیا ئه لى: سى ته لاقم كه وتبى پىم خو ش بوو خوا به قه د زهنگیانه یه ك بایه و ئه و یه خچاله م نه سووتا بایه!

■ سهرچاوه ی ستوونى "به تامى چیرۆك": ["كانالى تىلنگرامى" یا قسه ی خو ش ون نه یى](#)

📷 Enrique Ramos López